

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 1. juni 2018
(OR. en)

9615/18

**Interinstitutionel sag:
2018/0212 (COD)**

**ECOFIN 553
UEM 226
CADREFIN 63
CODEC 939
IA 169**

FORSLAG

fra:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	31. maj 2018
til:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	COM(2018) 387 final
Vedr.:	Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om oprettelse af en europæisk investeringsstabiliseringsfunktion

Hermed følger til delegationerne dokument - COM(2018) 387 final.

Bilag: COM(2018) 387 final

Bruxelles, den 31.5.2018
COM(2018) 387 final

2018/0212 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om oprettelse af en europæisk investeringsstabiliseringsfunktion

{SEC(2018) 277 final} - {SWD(2018) 297 final} - {SWD(2018) 298 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

I sin tale om Unionens tilstand og den ledsagende hensigtserklæring meddelte kommissionsformand Jean-Claude Juncker, at Kommissionen havde til hensigt at fremlægge konkrete forslag til oprettelsen af en budgetpost på EU's budget til midler vedrørende euroområdet med henblik på bl.a. at skabe en stabiliseringsfunktion. Der blev redegjort yderligere for denne ide i Kommissionens meddelelse om nye budgetinstrumenter, som skal bidrage til at sikre et stabilt euroområde inden for EU's rammer, der indgik i pakken med initiativer til at uddybe Europas økonomiske og monetære union¹. Pakken bygger især på de fem formænds rapport om gennemførelse af Europas Økonomiske og Monetære Union af 22. juni 2015² og Kommissionens oplæg om en dybere økonomisk og monetær union af 31. maj 2017³.

Uddybningen af Den Økonomiske og Monetære Union og moderniseringen af EU's offentlige finanser er vigtige emner i forbindelse med de drøftelser om Europas fremtid, der blev skudt i gang med fremlæggelsen af Kommissionens hvidbog af 1. marts 2017⁴. Dette blev understreget yderligere i oplægget om fremtiden for EU's finanser af 28. juni 2017⁵. Ved denne skillelinje er der en enestående mulighed for at fremsætte konkrete fremadrettede forslag om både Den Økonomiske og Monetære Unions fremtid, og om hvordan EU's fremtidige offentlige finanser kan bidrage til at imødegå de konstaterede udfordringer.

Europæisk merværdi er i centrum for drøftelserne om EU's offentlige finanser. EU's ressourcer bør anvendes til at finansiere europæiske offentlige goder. Sådanne goder gavner EU som helhed og kan ikke på lønsom vis sikres af medlemsstaterne på egen hånd. I overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet bør EU træffe foranstaltninger, hvis dette giver mere valuta for skatteydernes penge sammenlignet med tiltag på nationalt, regionalt eller lokalt plan alene.

En uddybning af Den Økonomiske og Monetære Union vil være godt både for euroområdet og for EU som helhed. Et mere integreret og stærkere euroområde vil skabe mere stabilitet og velstand for alle i EU og sikre, at Europas økonomiske stemme høres højt og tydeligt på den internationale scene. Stabiliseringsfunktionen, som er et af de nye budgetinstrumenter, der blev præsenteret i Kommissionens meddelelse, har til formål at opfylde nogle af de specifikke behov blandt medlemsstaterne i euroområdet og de medlemsstater, der forbereder sig på at komme med i euroen, og som deltager i den i artikel 140, stk. 1, i TEUF nævnte valutakursmekanisme, under hensyntagen til deres mere generelle behov og ambitioner som EU-medlemsstater. Den vil i den forbindelse også have til formål at maksimere synergierne mellem eksisterende og fremtidige instrumenter, der præsenteres af Kommissionen i maj 2018 som en del af forslagene vedrørende EU's flerårige finansielle ramme for perioden efter 2020.

Uddybningen af Den Økonomiske og Monetære Union kræver en målrettet indsats fra de enkelte medlemsstater såvel som passende støtte fra EU's budgetinstrumenter og instrumenter

¹ COM(2017)822 final af 6.12.2017.

² "Gennemførelse af Europas Økonomiske og Monetære Union", rapport af 22.6.2015 fra Jean-Claude Juncker i tæt samarbejde med Donald Tusk, Jeroen Dijsselbloem, Mario Draghi og Martin Schulz.

³ COM(2017) 358 af 28.6.2017.

⁴ COM(2017) 2025 af 1.3.2017.

⁵ COM(2017) 358 af 28.6.2017.

til politisk samordning. Oprettelsen af en stabiliseringsfunktion er en af ideerne til, hvordan EU's budget kan udnyttes bedre til at gøre de indbyrdes afhængige økonomier mere robuste og dermed bidrage til økonomisk og social samhørighed. De fremskridt, der gøres med gennemførelsen af reformer og opadgående konvergens i såvel eurolandene som medlemsstaterne uden for euroområdet vil være til gavn for alle.

EU har beføjelse til at optage og yde lån med henblik på at yde finansiel bistand på de betingelser, der er fastsat i finansforordningen. Det gælder navnlig forvaltningen af lån, der ydes som betalingsbalancestøtte til medlemsstater uden for euroområdet, hvis de har problemer med deres betalingsbalance. Det gælder også lån, der ydes under den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme. Eftersom de midler, der tilvejebringes, og de dertil svarende lån er back-to-back-transaktioner, har de ingen direkte virkning for EU's budget, så længe de modtagende medlemsstater opfylder deres forpligtelser.

Skønt EU altid har fremmet opadgående social og økonomisk konvergens, og der på EU-niveau i de seneste år er skabt flere udlånsmuligheder for at håndtere ekstreme omstændigheder, har makroøkonomisk stabilisering indtil nu ikke været en eksplicit målsætning for EU-budgettet. Erfaringerne fra finanskrisen har også vist, at sammensætningen og anvendelsen af EU's offentlige finanser ikke altid stemmer overens med Den Økonomiske og Monetære Unions specifikke behov — eller behovene i medlemsstaterne i euroområdet eller de medlemsstater, der forbereder sig på at blive medlem.

Med henblik på at støtte medlemsstaterne i euroområdet, så de bedre kan håndtere hurtigt skiftende økonomiske omstændigheder og stabilisere deres økonomi, hvis de rammes af store asymmetriske chok, bør der oprettes en stabiliseringsfunktion. Efter at den monetære politik blev samlet i et fælles valutaområde, har de deltagende medlemsstater ikke længere de samme makroøkonomiske politikinstrumenter til rådighed som før. Hver medlemsstat er forskellig, og økonomiernes størrelse og struktur har betydning for sandsynligheden for at blive ramt af chok, men krisen fremhævede også de begrænsede midler, som de individuelle medlemsstater i euroområdet har til rådighed til at absorbere effekten af store asymmetriske chok, der betød, at nogle mistede adgang til markederne og dermed muligheden for at finansiere sig selv. I adskillige tilfælde førte dette til langvarig recession og negative afsmittende virkninger i andre medlemsstater.

Med dette in mente, og forudsat at medlemsstaterne indvilliger heri, kan der udvikles budgetinstrumenter på EU-plan, som kan bidrage til stabilitet i euroområdet og også være til gavn for EU som helhed. For at sikre, at disse fungerer korrekt og er lønsomme, og for at maksimere skatteydernes udbytte, skal disse instrumenter udvikles, så de harmoniserer fuldt ud med andre budgetinstrumenter inden for EU's overordnede rammer. I fremtiden kunne den europæiske stabilitetsmekanisme eller dens retlige efterfølger i form af en europæisk monetær fond f.eks. spille en rolle til støtte for makroøkonomisk stabilitet, hvis det ønskes af medlemsstaterne i euroområdet, som er dens aktionærer.

Den foreslåede forordning om oprettelse af en europæisk investeringsstabiliseringsfunktion (EISF) er et af initiativerne til at imødekomme opfordringen i Kommissionens meddelelse om nye budgetinstrumenter, som skal bidrage til at sikre et stabilt euroområde inden for EU's rammer⁶, til at oprette en stabiliseringsfunktion, som kan hjælpe med at afbøde virkningerne af asymmetriske chok og afværge risikoen for negative afsmittende virkninger. Stabiliseringsfunktionen henvender sig til medlemsstaterne i euroområdet og bør være åben

⁶ COM(2017)822 final af 6.12.2017.

for medlemsstater uden for euroområdet, der deltager i veksellurssamarbejdet (ERM II) efter en positiv afgørelse herom fra ERM II-medlemmerne.

Initiativet tager form af et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning i henhold til artikel 175, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). I henhold til artikel 175, stk. 3, i TEUF kan der for at styrke samhørigheden oprettes et instrument til støtte for kvalificerede offentlige investeringer i medlemsstater, der er ramt af et stort asymmetrisk chok. Et sådant tiltag skal foregå uden for strukturfondene, da de ikke indeholder bestemmelser om specifikke instrumenter til støtte for makroøkonomisk stabilisering ved at fastholde niveauet for offentlige investeringer i tilfælde af store asymmetriske chok, og det berører ikke andre foranstaltninger, der måtte blive vedtaget inden for rammerne af andre EU-politikker.

Medlemsstaterne har en interesse i at opnå og opretholde forvaltningssystemer og -procedurer for offentlige finanser af høj kvalitet. Forslaget ledsages derfor af et bilag, som fastsætter metoden og kriterierne for evaluering af disse forvaltningssystemer og -procedurer for offentlige investeringer med henblik på at identificere områder, hvor der kunne strammes op for at øge de offentlige investeringers virkning, og hvor der eventuelt kunne ydes støtte under det foreslåede instrument.

Med dette forslag tillægges Kommissionen beføjelse til at yde finansiel bistand til medlemsstater, som er ramt af et stort asymmetrisk chok, ved at optage lån på finansmarkederne eller hos finansielle aktører med henblik på at videreudlåne midlerne til de berørte medlemsstater for at hjælpe dem med at opretholde niveauet for kvalificerede offentlige investeringer. Samtidig vil der kunne ydes et rentetilskud, som dækker den modtagende medlemsstats rentekomkostninger i forbindelse med lånet.

Kommissionens beslutning om at yde støtte inden for rammerne af instrumentet er betinget af, at den berørte medlemsstat opfylder strenge kriterier baseret på overholdelsen af vedtagne afgørelser og henstillinger inden for rammerne for finanspolitisk og makroøkonomisk overvågning. Det understreges, at medlemsstaterne bør føre sunde finanspolitikker og opbygge budgetbuffer i perioder med økonomisk velstand. Kriterierne for at aktivere støtten under instrumentet bygger på to udløsende faktorer relateret til arbejdsløshed. Dette skyldes, at skarpe stigninger i den nationale arbejdsløshed er en vigtig indikator for det store asymmetriske choks indvirkning i en given medlemsstat.

Derudover vil et krav om, at støtten skal gå til investeringer i de politiske målsætninger, der er fastsat i forordningen om fælles bestemmelser, og til at opretholde det gennemsnitlige niveau for offentlige investeringer over de seneste fem år, sikre, at forordningen kan opfylde sit mål, nemlig at sikre, at samhørigheden ikke trues af det store asymmetriske chok.

Forslaget indeholder også formler til automatisk at fastsætte lånets og rentetilskuddets størrelse. Hvad angår lånekomponenten fastsættes beløbet ud fra det maksimale niveau for kvalificerede offentlige investeringer, der kan ydes støtte til, og alvoren af det asymmetriske chok.

Kommissionen vil imidlertid have særligt begrænsede skønsmålinger til at hæve lånebeløbet til det maksimale niveau for kvalificerede offentlige investeringer. Dette bestemmes også på basis af en formel, som afspejler andelen af kvalificerede offentlige investeringer i forhold til BNP i EU over en periode på fem år, før den berørte medlemsstat anmodede om støtte, og BNP i den berørte medlemsstat i samme periode.

Den foreslåede forordning ledsages af et udkast til en mellemstatslig aftale, som medlemsstaterne skal indgå med hinanden om overførsel af nationale bidrag, der vil blive fastlagt ud fra andelen af de nationale centralbankers monetære indtægter, til den Fond for Stabiliseringsstøtte, der oprettes med forordningen. Fonden, som tilføres midler gennem nationale bidrag, vil have som primær målsætning at finansiere rentetilskuddene til medlemsstaterne. Disse rentetilskud dækker 100 procent af de renteomkostninger, der pådrages i forbindelse med lånet.

De detaljerede kriterier for støtteberettigelse og aktivering samt formlerne til fastsættelse af lånets størrelse og rentetilskuddene sikrer, at Kommissionen hurtigt og nemt kan træffe beslutninger om støtte.

Det udelukkes ikke, at den europæiske stabilitetsmekanisme eller dens retlige efterfølger en gang i fremtiden på egen hånd vil kunne beslutte at yde støtte parallelt med det instrument, der oprettes med denne forordning. I dette tilfælde vil Kommissionen bestræbe sig på at sikre, at denne støtte ydes på en måde, der er i overensstemmelse med den foreslåede forordning.

For at give mulighed for et sådant potentielt parallelt samspil mellem en eventuel fremtidig ESM-bistand og dette instrument, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter på nogle begrænsede områder. Forslaget indeholder navnlig en bestemmelse om vedtagelsen af en delegeret retsakt til at regulere udvekslingen af oplysninger om vigtige spørgsmål i forbindelse med lån inden for rammerne af ordningen. Der indføres også en mulighed for at vedtage delegerede retsakter med henblik på at supplere eller ændre den foreslåede forordning ved at fastsætte regler om komplementaritet mellem ESM-bistand og EISF-støttebeløb, der er fastsættes på basis af det foreslåede instrument, samt give mulighed for at yde rentetilskud til renteomkostninger i forbindelse med ESM-bistand.

Det er også vigtigt at minde om, at EISF-instrumentet, som oprettes med den foreslåede forordning, skal ses som et første skridt i retning af en senere udvikling af en frivillig forsikringsordning, som kan bidrage til makroøkonomisk stabilisering. Sidstnævnte ordning vil bygge på frivillige bidrag fra medlemsstaterne i euroområdet og kunne have en udlånskapacitet. Der vil hvert femte år efter ikrafttrædelsen af den foreslåede forordning skulle foretages en evaluering heraf for at afdække og løse eventuelle problemer.

Dette forslag forudsættes anvendt fra den 1. januar 2021 og forelægges for 27 medlemsstater i overensstemmelse med den meddelelse, som Det Europæiske Råd modtog den 29. marts 2017 fra Det Forenede Kongerige om dets beslutning om at udtræde af Den Europæiske Union og Euratom i henhold til artikel 50 i traktaten om Den Europæiske Union.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

EISF-instrumentet i den foreslåede forordning er i overensstemmelse med andre instrumenter under samhørighedspolitikken. Instrumentet komplementerer programmer, der støttes af Unionen under Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Socialfond, Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne, som i de seneste år har tegnet sig for mere end halvdelen af de samlede offentlige investeringer, og som har ydet et solidt bidrag til, at regioner og lande i hele EU har kunnet nå op på niveau såvel økonomisk som socialt. Det bemærkes i den forbindelse, at der også er skabt bedre forbindelse mellem prioriteterne under det europæiske semester og de programmer, der støttes af Unionen under Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Socialfond, Den Europæisk Hav- og Fiskerifond og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af

Landdistrikterne, ved at indføre forhåndsbetingelser og makroøkonomiske betingelser i forordningen om fælles bestemmelser⁷. Der gælder lignende betingelser for støtteberettigelse under EISF-instrumentet. Derudover komplementerer EISF-instrumentet andre EU-instrumenter, som specifikt kan hjælpe med at afbøde økonomiske chok på nationalt eller lokalt plan, f.eks. Den Europæiske Unions Solidaritetsfond, som yder finansiel bistand til medlemsstater/regioner, der rammes af større katastrofer, eller den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen, som yder støtte til personer, der mister deres job som følge af store strukturelle ændringer i handelsmønstrene på verdensplan eller som følge af en global økonomisk eller finansiel krise.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Instrumentet i den foreslåede forordning er i overensstemmelse med reglerne om samordning af den økonomiske politik, herunder stabilitets- og vækstpagten. Støtteberettigelse under EISF-instrumentet er betinget af overholdelsen af vedtagne afgørelser og henstillinger inden for rammerne for finanspolitisk og makroøkonomisk overvågning. Det europæiske semester er det primære redskab til samordning af medlemsstaternes økonomiske politikker på EU-plan, hvor medlemsstaterne drøfter deres økonomiske, sociale og budgetmæssige prioriteter, og der på bestemte tidspunkter i løbet af året gøres status over fremskridt. Stabilitets- og vækstpagten og proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer bidrager inden for rammerne af det europæiske semester til at sikre sunde offentlige finanser og forebygge risikoen for ubalancer. Gennem en optimal udnyttelse af den fleksibilitet, der er indbygget i de gældende regler i stabilitets- og vækstpagten, er forbindelsen mellem investeringer, strukturreformer og finanspolitisk ansvarlighed desuden blevet styrket, samtidig med at der tages bedre hensyn til de økonomiske konjunkturer i medlemsstaterne.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Retsgrundlaget for dette forslag er artikel 175, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. For at kunne benytte denne artikel skal tre betingelser være opfyldt.

For det første skal særlige aktioner bidrage til at styrke den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed. Den foreslåede forordning fastlægger en enkel ramme for ydelse af finansiel bistand til medlemsstater i euroområdet og medlemsstater uden for euroområdet, der deltager i vekselskursmekanismen (ERM II), til støtte for kvalificerede offentlige investeringer i form af lån og rentetilskud med henblik på at afbøde et stort asymmetrisk chok og styrke samhørigheden. Instrumentet er et supplerende værktøj, som hjælper de modtagende medlemsstater med at opretholde væksthæmmende offentlige investeringer i tilfælde af makroøkonomisk ustabilitet. Dette bidrager på sin side til at lette den økonomiske tilpasning i den/de berørte medlemsstat(er) i euroområdet og til at hjælpe dem med at vende tilbage til en holdbar vækstkurs i stedet for at forværre og forlænge den tilbagegang, der indvirker negativt på deres økonomiske og sociale samhørighed. Instrumentet bør aktiveres i tilfælde af et stort asymmetrisk chok i en medlemsstat, eller adskillige medlemsstater, når andre mekanismer og nationale politikker viser deres klare begrænsninger, og det bør være underlagt strenge kriterier, som tager udgangspunkt i Unionens rammer for finanspolitisk og makroøkonomisk overvågning. For at have en reel nyttevirkning skal den støtte, der ydes under instrumentet, desuden kanaliseres over i kvalificerede offentlige investeringer til støtte for de områder, der

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013.

er omfattet af ESI-fondene. Ved at anvende instrumentet til at afbøde et stort asymmetrisk chok ved at bidrage til at opretholde niveauet for offentlige investeringer styrkes den økonomiske og sociale samhørighed.

For det andet skal det være nødvendigt med en aktion uden for strukturfondene. Hverken strukturfondene eller noget andet specifikt instrument kan bidrage til makroøkonomisk stabilisering i tilfælde af et stort asymmetrisk chok ved at opretholde niveauet for offentlige investeringer i medlemsstaterne. Behovet for et sådant instrument bygger på faktuelle elementer, fordi strukturreformer, automatiske finanspolitiske stabilisatorer, diskretionære finanspolitiske foranstaltninger eller den fælles pengepolitik i eurosystemet ikke fuldt ud kan dæmpe store makroøkonomiske chok.

For det tredje berører dette forslag ikke foranstaltninger, der træffes som led i Unionens øvrige politikker. Navnlig bygger retten til at modtage støtte under instrumentet udtrykkeligt på en forudsætning om overholdelse af vedtagne afgørelser og henstillinger inden for rammerne for finanspolitisk og makroøkonomisk overvågning, jf. kapitel 3, afsnit VIII, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

En foranstaltning, der vedtages efter artikel 175, stk. 3, i TEUF, med henblik på at styrke den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed kan udformes således, at kun en mindre gruppe af medlemsstater opfylder de nødvendige betingelser for støtteberettigelse, forudsat at begrænsningen er objektivt begrundet. Fremme af økonomisk, social og territorial samhørighed og oprettelsen af en økonomisk og monetær union er begge centrale målsætninger, jf. artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union. Valutaunionen er i sin nuværende udformning ikke udstyret til at afbøde store asymmetriske chok ved hjælp af en mekanisme til effektivt at sikre opretholdelsen af medlemsstatens niveau af offentlige investeringer. Eftersom medlemsstaterne i euroområdet ikke har mulighed for at justere deres pengepolitik eller vekselkurser på nationalt plan, råder de kun over begrænsede midler til at håndtere asymmetriske chok, og enhver reaktion på et sådant chok kan således kun ske via de tilbageværende instrumenter inden for rammerne af den nationale økonomiske politik, dvs. strukturreformer og finanspolitik, samt i endnu højere grad gennem den fælles pengepolitik. Skønt medlemsstaterne uden for euroområdet fortsat selv har ansvaret for deres penge- og valutakurspolitik, er de lande, der vil indføre euroen inden for en overskuelig fremtid og deltager i valutakursmekanismen (ERM II), som følge af deres forpligtelser vedrørende oprettelsen af den økonomiske og monetære union de facto allerede bundet i deres valutakurs- og pengepolitik.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

Økonomisk stabilitet i Den Økonomiske og Monetære Union og de medlemsstater, som anvender euroen, har en EU-dimension. Medlemsstaterne i euroområdet er stærkt økonomisk forbundne med hinanden. Det skal undgås, at økonomiske chok og alvorlige økonomiske tilbageslag resulterer i endnu værre og mere omfattende stresssituationer, som indvirker negativt på den økonomiske og sociale samhørighed. Som følge af den økonomiske og monetære unions udformning, dvs. en fælles centraliseret pengepolitik, men en decentraliseret finanspolitik på nationalt plan, er medlemsstaterne i euroområdet ikke i stand til at absorbere store asymmetriske chok på egen hånd. Det er nødvendigt at tilvejebringe flere redskaber til at håndtere de situationer, hvor den økonomiske og monetære union står over for kritiske problemer på grund af store økonomiske forstyrrelser i de enkelte medlemsstater. Skønt medlemsstaterne uden for euroområdet fortsat selv har ansvaret for deres penge- og valutakurspolitik, er de lande, der vil indføre euroen inden for en overskuelig fremtid og deltager i valutakursmekanismen (ERM II), som følge af deres forpligtelser vedrørende

oprettelsen af den økonomiske og monetære union de facto også allerede bundet i deres valutakurs- og pengepolitik. Den finansielle og efterfølgende økonomiske krise i euroområdet afslørede de store begrænsninger ved de automatiske finanspolitiske stabilisatorer og diskretionære finanspolitiske foranstaltninger på nationalt plan, selv i medlemsstater med en lav offentlig gæld og umiddelbart sunde offentlige finanser. Finanspolitikken fulgte et procyklisk mønster, som skadede kvaliteten af de offentlige finanser og især af de offentlige investeringer. Hele hændelsesforløbet viser også, at der kan blive lagt for stor vægt på den fælles pengepolitik med henblik på at sikre stabilisering i voldsomme økonomiske situationer. Disse erfaringer understreger behovet for at oprette et fælles EU-instrument, som kan absorbere chok og således forhindre, at der opstår endnu større forskelle mellem de makroøkonomiske resultater i såvel medlemsstaterne i euroområdet som dem uden for, der deltager i vekselskursmekanismen (ERM II), til skade for den økonomiske og sociale samhørighed.

Målet for den foreslåede forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne på egen hånd, men kan på grund af foranstaltningens omfang bedre nås på EU-plan, jf. artikel 5, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union.

- **Proportionalitetsprincippet**

Formålet med forslaget er at støtte offentlige investeringer med henblik på at styrke samhørigheden i medlemsstater, som er ramt af et stort asymmetrisk chok. Det fastsætter strømlinede regler for ydelse af finansiel bistand i form af lån og rentetilskud. Instrumentet skal supplere de eksisterende EU-instrumenter til finansiering af jobs, vækst og investeringer, de nationale finanspolitikker samt den finansielle bistand til håndtering af krisetider, der ydes under f.eks. EFSM og ESM.

Beslutningsproceduren giver Kommissionen mulighed for hurtigt og nemt at mobilisere og udbetale støtte efter opfyldelsen af nogle klart definerede kriterier for støtteberettigelse og aktivering samt ud fra et kriterie for bestemmelse af, hvilke offentlige investeringer der bør ydes støtte til.

Samtidig går forslaget ikke videre, end hvad der nødvendigt for at nå målet om at håndtere et stort asymmetrisk chok ved at støtte offentlige investeringer. Al støtte ydet under det foreslåede instrument er underlagt strenge støtteberettigelseskriterier, som bygger på overholdelsen af vedtagne afgørelser og henstillinger inden for Unionens rammer for finanspolitisk og makroøkonomisk overvågning, samt klart definerede aktiveringskriterier, som bygger på to udløsende faktorer relateret til arbejdsløshed. En støttemodtagende medlemsstat er desuden forpligtet til at bruge støtten på kvalificerede offentlige investeringer til støtte for de politiske målsætninger i forordningen om fælles bestemmelser. Der vil blive indført en kontrol- og korrektionsmekanisme. Lånenes og rentetilskuddenes størrelse fastsættes på basis af en formel, der tager hensyn til det maksimale niveau for kvalificerede offentlige investeringer, der kan ydes støtte til, og alvoren af det asymmetriske chok. For at sikre, at så mange medlemsstater som muligt kan få mulighed for at modtage støtte under instrumentet, fastsættes der desuden et loft, som vil være en funktion af de tilbageværende disponible midler på EU-budgettet. Rentetilskuddene dækker de renteomkostninger, som medlemsstaterne pådrager sig i forbindelse med lånene under instrumentet. Endelig indføres der med henblik på at øge effekten af de offentlige investeringer og af den potentielle støtte under instrumentet en procedure til at forbedre kvaliteten af medlemsstaternes forvaltningssystemer og -procedurer for offentlige investeringer.

- **Valg af retsakt**

Denne retsakt tager form af en forordning, idet den opretter et nyt instrument, som skal bidrage til makroøkonomisk stabilisering, den skal være bindende i sin helhed og finde direkte anvendelse i alle medlemsstater.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Ekspertbistand**

Analysen af den foreslåede mekanisme bygger primært på intern ekspertise. For at undersøge stabiliseringsfunktionens eller forsikringsmekanismens potentielle virkning er der foretaget simuleringer på basis af historiske data (1985-2017). Denne fremgangsmåde stemmer overens med standarderne i litteraturen om emnet (Carnot m.fl. 2017, Arnold m.fl. 2018, Claveres og Stráský 2018). Stabiliseringsfunktionens og forsikringsmekanismens stabiliserende virkning undersøges ved hjælp af simuleringer af en makroøkonomisk model (QUEST, som er udviklet af Kommissionen og ofte anvendes til vurdering af virkningerne af politiske reformer). Resultaterne stemmer overens med en lignende undersøgelse foretaget af IMF (Arnold m.fl., 2018). Der er også generelt taget hensyn til relevant økonomisk og politisk litteratur om rationalet bag en stabiliseringsfunktion. Spørgsmålet drøftes også på EU-plan.

- **Konsekvensanalyse**

Forslaget ledsages af en konsekvensanalyse. Den 27. april 2018 afgav Udvalget for Forskriftskontrol en positiv udtalelse med forbehold. *[inclusion of hyperlink to opinion of RSB necessary]* De spørgsmål, der blev rejst af Udvalget for Forskriftskontrol, blev behandlet i den reviderede version af konsekvensanalysen *[inclusion of hyperlink to opinion of RSB necessary]*. Der blev givet en mere udførlig beskrivelse af den primære løsningsmulighed og dens samspil med andre instrumenter, herunder af sammensætningen og finansierungsordningerne. Samtidig er konklusionen om den foretrukne løsning blevet mere detaljeret. Et særligt bilag til konsekvensanalysen indeholder nærmere detaljer om de ændringer, der er foretaget efter udtalelsen fra Udvalget for Forskriftskontrol.

I konsekvensanalysen blev der foruden løsning 1, som er status quo, set på tre mulige stabiliseringsfunktioner:

Løsning 2 består i en låntagnings- og udlånsordning, som fokuserer på offentlige investeringer. En central aktør, dvs. Den Europæiske Union, vil yde lån sammen med begrænsede tilskud til medlemsstater, der er ramt af store chok, med henblik på at holde gang i den offentlige investeringsaktivitet. Det svarer stort set til Kommissionens forslag om en europæisk investeringsstabiliseringsfunktion.

Løsning 3 består i en forsikringsmekanisme. Regelmæssige bidrag, især i normale og gode økonomiske tider, eller en egen indtægt vil blive samlet i en fond. Når en medlemsstat rammes af et stort chok, vil den modtage støtte i form af udbetalinger/tilskud. Der vil sandsynligvis være behov for en begrænset lånekapacitet for at sikre en pålidelig og kontinuerlig drift.

Løsning 4 er en specifik budgetpost for euroområdet. Et fælles budget ville ikke primært sigte mod økonomisk stabilisering, mens snarere mod levering af europæiske offentlige goder. Alligevel ville en ordning med konjunkturbestemte indtægter (f.eks. selskabsskat) og konjunkturudjævnende udgifter (f.eks. arbejdsløshedsunderstøttelse) bidrage til makroøkonomisk stabilisering gennem automatiske stabilisatorer på EU-niveau. Derudover

kunne man forestille sig nogle diskretionære elementer, som ville bidrage yderligere til stabilisering.

En europæisk investeringsstabiliseringsfunktion (løsning 2) ville understøtte målet om samhørighed ved at yde finansieringsstøtte i tilfælde af et stort asymmetrisk chok i en medlemsstat. Støtten ville gå til offentlige investeringer i prioriterede sektorer og være underlagt økonomiske udløsnings- og adgangsbetingelser. Muligheden for at modtage støtte vil skabe et stærkt incitament til at beskytte vigtige offentlige investeringer og dermed opretholde et passende investeringsniveau, som er afgørende for fremtidig vækst i økonomien. Ordningen ville således skabe nogle helt andre resultater, end dem man så i forbindelse med den forgangne krise i nogle lande, hvor der blev skåret betydeligt i de offentlige investeringer. Denne løsnings virkning på makroøkonomisk stabilisering begrænses af, at støtten tager form af et lån. En medlemsstat, der rammes af et stort chok, ville stadig skulle foretage en afvejning mellem at støtte den økonomiske aktivitet ved hjælp af gældsfinansiering eller at kontrollere stigningen i den offentlige gæld. Problemet mindskes imidlertid ved, at medlemsstaten ville få adgang til billigere finansiering end på markedet. Derudover kan ydelsen af EU-finansiering have en stærk signaleffekt på markedsdeltagerne, der vil kunne fungere som katalysator og forhindre, at medlemsstaten mister adgangen til markedet og skal underlægges et decideret finansielt tilpasningsprogram. Denne løsning lever op til kravet om at forhindre permanente overførsler, eftersom lån i deres natur udgør midlertidig støtte, og den berørte medlemsstat er retligt forpligtet til at tilbagebetale det. Dette er en særlig vigtig betingelse. De forskellige berørte parter har på nuværende tidspunkt stadig forskellige holdninger til nødvendigheden af og den konkrete udformning af en stabiliseringsfunktion, særligt i lyset af betænkelighederne vedrørende neutralitet på tværs af landene. Løsning 2 lader således til politisk set at være mere gennemførlig, i hvert fald inden for den nærmeste fremtid.

En forsikringsmekanisme (løsning 3) ville give mulighed for betydelige udbetalinger, hvis en medlemsstat rammes af et stort asymmetrisk chok, på særlige økonomiske udløsnings- og adgangsbetingelser. Disse "forsikringsudbetalinger" ville betydeligt mindske det kortsigtede problem med den afvejning, som den berørte medlemsstat skal foretage mellem at støtte den økonomiske aktivitet og kontrollere stigninger i gæld og underskud. Udbetalingerne ville således komplementere de nationale automatiske stabilisatorer i ugunstige omstændigheder. De ville gøre det lettere at føre en mere konjunkturudjævrende finanspolitik gennem hele konjunkturforløbet, hvilket også vil understøtte kvaliteten af de nationale offentlige finanser og forhindre op- og nedgange i offentlige investeringer. Afhængigt af parametriseringen kan denne løsning virke stærkt stabiliserende på efterspørgslen, selv hvis udbetalingerne kun udgør et begrænset beløb. Løsning 3 er imidlertid forholdsvis vanskelig at forene med målet om neutralitet på tværs af landene, da nogle medlemsstater oftere ville kunne modtage udbetalinger end andre, f.eks. fordi deres økonomier er kendetegnet ved større udsving. Det kunne være relevant at forbedre nogle elementer af udformningen for at opnå større neutralitet mellem landene, f.eks. højere bidrag i gode tider (hvilket vil sikre, at de volatile økonomier bidrager mere, og at der hurtigere oparbejdes buffere) samt en form for erfaringsrating (hvor bidragene justeres efter tidligere anvendelser). Denne løsning lader imidlertid til på nuværende tidspunkt at modtage en blandet støtte fra de interesserede parter, eftersom nogle anser den for at indebære for mange risici og for at gå ud over, hvad der er en rimelig reaktion på de kommende udfordringer.

Et budget for euroområdet (løsning 4) ville kunne bidrage til stabilisering af store chok gennem automatiske udsving i indtægter og/eller udgifter på budgettet over konjunkturforløbet. Effektiviteten af en sådan løsning afhænger af, hvor konjunkturfølsom budgettets sammensætning er, og af dets størrelse. Løsning 4 ville have langt bredere

implikationer end blot at fungere som stabiliseringsfunktion, eftersom et fuldgyldigt budget indebærer, at tildelingsbeføjelserne på indtægts- og udgiftssiden overgår fra nationalt til EU-niveau, i forlængelse af det nuværende EU-budget. Oprettelsen af et sådant budget vil derfor kræve stærk politisk vilje og konsensus. Det vil kræve yderligere overvejelser og drøftelser for at vurdere indholdet og øge den politiske accept heraf.

Det skal bemærkes, at den ene løsningmodel ikke nødvendigvis udelukker den anden, og at de alle kan kombineres. På nuværende tidspunkt er en europæisk investeringsstabiliseringsfunktion (løsning 2) den foretrukne løsning. Den vil yde et væsentligt bidrag til de mål, der er beskrevet i afsnit 4 i konsekvensanalyserapporten. Kommissionen har derfor bibeholdt den i dette forslag. En forsikringsmekanisme (løsning 3) kan have betydelige stabiliserende egenskaber, og den kan leve op til princippet om landeneutralitet, hvis den er veludformet, men det kræver yderligere overvejelser og drøftelser for at vurdere dens anvendelighed og øge den politiske accept heraf. En forsikringsmekanisme ville betydeligt styrke den økonomiske og monetære unions arkitektur og således have stor værdi. Skønt Kommissionen på nuværende stadie ikke fremsætter et officielt forslag, bør der ses nærmere på muligheden for at oprette en forsikringsmekanisme som stabiliseringsfunktion som led i en større pakke til at supplere løsning 2. En sådan pakke vil udgøre et sammenhængende hele, der kan have en betydelig stabiliserende virkning. Løsning 4 kan have visse stabiliserende egenskaber, som i vid udstrækning vil afhænge af størrelsen og sammensætningen heraf, men det kræver yderligere overvejelser og drøftelser for at vurdere dets indhold og øge den politiske accept heraf.

Investeringsstabiliseringsfunktionen (løsning 2) og forsikringsmekanismen (løsning 3) vil primært have en makroøkonomisk effekt, svarende til hvad der er redegjort for ovenfor. Derudover vil løsning 2, investeringsstabiliseringsinstrumentet, forbedre de offentlige finansers sammensætning ved at beskytte den offentlige investeringsaktivitet. Den indgår dermed delvist i dimensionen opretholdelse/opgradering af færdigheder og vil således have visse samfundsmæssige fordele. Løsning 3, forsikringsmekanismen, vil have relativt indirekte miljømæssige og sociale virkninger, som er vanskelige at vurdere. Løsning 4, et budget for euroområdet, vil sandsynligvis have positive miljømæssige og sociale virkninger, men definitionen af denne løsning er ikke detaljeret nok til at foretage en mere udførlig analyse.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget kan have budgetmæssige konsekvenser. De lån, som Kommissionen vil yde medlemsstaterne under det foreslåede instrument, vil være en funktion af et fast loft på 30 mia. EUR. Lån udgør eventualforpligtelser for EU-budgettet, i tilfælde af at en medlemsstat misligholder en tilbagebetaling i forbindelse med ordningen.

Rentetilskuddet vil blive finansieret af en Fond for Stabiliseringsstøtte, som tilføres midler gennem årlige nationale bidrag baseret på den andel af de monetære indtægter fra eurosyste­met, der tildeles hver national centralbank i medlemsstaterne i euroområdet. Samme benchmark vil blive anvendt for medlemsstater uden for euroområdet, der deltager i vekselskursmekanismen (ERM II). De nationale bidrag vil således udgøre eksterne formålsbestemte indtægter og vil ikke påvirke EU-budgettet.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Retsakten indeholder bestemmelser om, at der hvert femte år skal foretages rapportering og udarbejdes en evaluering af dens anvendelse. Kommissionen bør med henblik herpå fremlægge en evalueringsrapport med en vurdering af bl.a. forordningens effektivitet samt dens bidrag til, at medlemsstaterne fører økonomiske politikker, som styrker samhørigheden i Unionen, opfyldelsen af Unionens strategi for vækst og beskæftigelse samt til offentlige investeringer i de medlemsstater i euroområdet, som modtager støtte i henhold til forordningen. Rapporten skal desuden indeholde en undersøgelse af hensigtsmæssigheden i at udvikle en forsikringsmekanisme til at sikre makroøkonomisk stabilisering. Hvis det anses for nødvendigt, ledsages rapporten af forslag til ændringer af forordningen. Rapporten fremlægges for Europa-Parlamentet, Rådet og Eurogruppen.

Evalueringerne foretages i overensstemmelse med punkt 22 og 23 i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016⁸, hvori de tre institutioner bekræftede, at evalueringer af eksisterende lovgivning bør danne grundlaget for konsekvensanalyser af muligheder for yderligere tiltag. Evalueringerne skal vurdere programmets konkrete virkning med udgangspunkt i indikatorer/mål og en detaljeret analyse af, i hvilken grad programmet kan anses for relevant, effektivt, virkningsfuldt og for at skabe tilstrækkelig EU-merværdi og sammenhæng med andre EU-politikker. Der vil blive set på erfaringerne med initiativet med henblik på at afdække eventuelle mangler/problemer eller et eventuelt potentiale til at forbedre foranstaltningerne eller deres resultater yderligere og hjælpe med at sikre en maksimal udnyttelse/virkning.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Del I i den foreslåede forordning (artikel 1 og 2) indeholder bestemmelser om oprettelse af den europæiske investeringsstabiliseringsfunktion (EISF) som et instrument til ydelse af finansiel bistand efter artikel 220 i den reviderede finansforordning til støtte for offentlige investeringer til medlemsstater, som er ramt af et stort asymmetrisk chok, med henblik på at opfylde målet om at styrke samordningen. Det fastsættes også, hvordan denne bistand skal tage sig ud, nemlig i form af lån og rentetilskud. I denne del understreges det desuden, at forordningen bør gælde for medlemsstaterne i euroområdet samt medlemsstater uden for euroområdet, der deltager i vekselskursmekanismen (ERM II). Endelig indeholder den de vigtigste definitioner, som anvendes gennem hele retsakten.

Del II i den foreslåede forordning (artikel 3-5) indeholder de kriterier, som en medlemsstat skal opfylde for at modtage støtte under EISF. Der bør skelnes mellem to sæt kriterier:

For det første indeholder den foreslåede forordning kriterier for støtteberettigelse, som tager udgangspunkt i overholdelsen af vedtagne afgørelse og henstillinger inden for Unionens finanspolitiske rammer, jf. artikel 126, stk. 8 og 12, i TEUF og forordning (EF) nr. 1466/97, samt inden for rammerne for makroøkonomisk overvågning, jf. forordning (EU) nr. 1176/2011. Det bør også fastsættes, at en medlemsstat i euroområdet, der er underlagt et makroøkonomisk tilpasningsprogram, ikke kan modtage støtte under nærværende forordning, men at eventuelle finansieringsbehov til støtte for offentlige investeringer vil blive dækket som led i programmet. Det samme system påtænkes for medlemsstater uden for euroområdet,

⁸ Interinstitutionel aftale af 13. april 2016 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om bedre lovgivning (EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.)

som er omfattet af nærværende forordning, men modtager betalingsbalancestøtte. Endelig, forudsat at medlemsstaterne indgår en mellemstatslig aftale om finansiering af rentetilskuddet, bør indbetalingen af bidrag udgøre et støtteberettigelseskriterie for, at en medlemsstat kan modtage støtte i form af et rentetilskud som led i ordningen.

For det andet bør der fastsættes aktiveringskriterier for at sikre en hurtig og effektiv aktivering af EISF-støtten. En sådan aktivering bør bero på en dobbeltsidet udløser, som tager udgangspunkt i både den nationale arbejdsløshedsprocent i forhold til det historiske gennemsnit og ændringen i arbejdsløsheden inden for det seneste år i forhold til en bestemt tærskel. Valget af et aktiveringskriterie, der er baseret på arbejdsløshedsprocenter, skyldes, at arbejdsløsheden er en glimrende indikatorer for konjunkturudviklingen, og at et choks indvirkning på de offentlige finanser ofte først viser sig senere i vækstforløbet og faktisk mere eller mindre modsvarer arbejdsløshedsudviklingen. Den forsinkelse, der afspejles i anvendelsen af arbejdsløshedsprocenten, vil samtidig ikke undergrave instrumentets stabiliseringsegenskaber, fordi medlemsstaterne i første omgang vil skulle ty til deres egne automatiske stabilisatorer og interne politikker. Samtidig vil valget af en dobbeltsidet udløser med større sikkerhed garantere, at den berørte medlemsstat er ramt af et stort asymmetrisk chok med et midlertidigt og landespecifikt element. Den dobbeltsidede udløser vil desuden give mulighed for at målrette støtten på perioder med betydelige økonomiske tilbageslag. Den dobbeltsidede udløser vil sørge for, at støtten målrettes situationer, hvor arbejdsløsheden stiger.

Denne del pålægger også medlemsstater, som modtager støtte under den foreslåede forordning, en pligt til at investere støtten i kvalificerede offentlige investeringer, dvs. offentlige faste bruttoinvesteringer til støtte for de politiske målsætninger, der er identificeret i forordningen om fælles bestemmelser, og sociale investeringer (uddannelse), samt at opretholde det generelle niveau for offentlige investeringer i forhold til gennemsnitsniveauet for offentlige investeringer over de seneste fem år. Hvad angår det andet element bør Kommissionen have visse skønsmålinger til i forbindelse med sin vurdering at tage hensyn til situationer, hvor de offentlige investeringer går i en forkert og ikke bæredygtig retning i en medlemsstat. Der bør derfor indføres en korrektionsmekanisme for at undgå ikke-kvalificerede udgifter og forhindre, at Unionen ender med at stå med ansvaret for ikkeberettigede lån. Dette forekommer nødvendigt for at beskytte Unionens finansielle interesser. Hvis en medlemsstat ikke overholder dette kriterie, bør Kommissionen kunne anmode om fuld eller delvis tilbagebetaling af lånet og beslutte, at der ved tilbagebetalingen ikke kan ydes et rentetilskud. Resultatet af denne kontrol bør desuden offentliggøres.

Del III i den foreslåede forordning (artikel 6-8) indeholder proceduren for hurtig ydelse af EISF-støtte. Ved modtagelsen af en anmodning bør Kommissionen undersøge, at kriterierne for støtteberettigelse og aktivering er opfyldt, og fastsætte vilkårene for støtten, som ydes i form af et lån. Spørgsmål vedrørende lånets størrelse, gennemsnitlige løbetid, prissætning og rådighedsperiode bør fastslås. Den modtagende medlemsstat bør også have ret til et rentetilskud ved tilbagebetaling af lånet, eller når de påløbne renter forfalder. I denne del fastsættes desuden de former, som EISF-støtten kan antage.

Del IV i den foreslåede forordning (artikel 7-10) fastlægger for det første finansieringsrammen for instrumentet. Med hensyn til lånene bør Kommissionen kunne optage lån på finansmarkederne med henblik på at videreudlåne midlerne til den berørte medlemsstat. Sådanne lån bør være omfattet af et fast loft på 30 mia. EUR. Hvad angår rentetilskuddene bør de tjene til at dække de rentekomkostninger, som medlemsstaterne pådrager sig i forbindelse med lånet. Kommissionen bør kunne anvende Fonden for Stabiliseringsstøtte til at finansiere disse. Denne del fastsætter desuden de formler, som

Kommissionen bør anvende til at fastsætte størrelsen af lånet og rentetilskuddet under EISF-instrumentet.

Hvad angår instrumentets lånekomponent bør der skelnes mellem den formel, der anvendes til at fastsætte det maksimale niveau for kvalificerede offentlige investeringer (I_s), der kan ydes støtte til, og den formel, der anvendes til at beregne størrelsen af støtten (S) i form af et lån. Formlerne indvirker på hinanden. Det maksimale niveau for kvalificerede offentlige investeringer (I_s), der kan støttes via et EISF, bør fastsættes automatisk på basis af en formel, der tager højde for andelen af kvalificerede offentlige investeringer i forhold til BNP i EU over en periode på fem år forud for en medlemsstats anmodning, og denne medlemsstats BNP i samme periode. Dette maksimale beløb bør desuden justeres efter de disponible midler, dvs. det i forordningen fastsatte loft. Lånets maksimale størrelse ligeledes også fastsættes automatisk på basis af en formel, der tager hensyn til det maksimale niveau for kvalificerede offentlige investeringer, der kan ydes støtte til, og alvoren af det store asymmetriske chok. Lånet bør desuden justeres afhængigt af chokkets alvor. Lånets størrelse kan hæves op til det maksimale niveau for kvalificerede offentlige investeringer (I_s), hvis det asymmetriske chok er særligt alvorligt. Stigningen i den kvartalsvise nationale arbejdsløshed vil fungere som indikator i den forbindelse. Endelig bør lånet være begrænset til 30 procent af de resterende disponible midler under det loft, der er fastsat for kalibrering af lån i forhold til disponible midler på EU-budgettet, for at sikre, at så mange medlemsstater som muligt kan kvalificere sig til støtte under instrumentet.

Størrelsen af rentetilskuddet bør fastsættes automatisk som en fast procentdel af de renteomkostninger, som medlemsstaten pådrager sig i forbindelse med lånet under instrumentet.

Endelig indeholder denne del af den foreslåede forordning bestemmelser om en potentiel involvering af den europæiske stabilitetsmekanisme (ESM) eller dens retlige efterfølger, i tilfælde af at denne en gang i fremtiden skulle beslutte også at yde finansiel bistand til støtte for offentlige investeringer med henblik på makroøkonomisk stabilisering. Kommissionen bør derfor bestræbe sig på at sikre, at denne bistand tildeles på betingelser svarende til dem, der gælder under nærværende forordning. Kommissionen bør have beføjelse til at vedtage delegerede retsakter med henblik på at supplere den foreslåede forordning for så vidt angår udveksling af oplysninger om de forskellige elementer vedrørende lånet og regler for fastsættelse af komplementariteten mellem ESM-bistand og støtten under dette instrument beregnet på basis af formlerne for fastsættelse af lånet og rentetilskuddet.

Del V i den foreslåede forordning (artikel 11-16) fastsætter procedurerne for udbetaling og gennemførelse af lånestøtten under dette instrument. Den indeholder nærmere bestemt regler for udbetaling, låntagnings- og udlånstransaktioner, omkostninger og administration af lånet. Endelig indeholder den bestemmelser om kontrol.

Del VI i den foreslåede forordning (artikel 17-19) indeholder bestemmelser om oprettelse af Fonden for Stabiliseringsstøtte (fonden) og dens anvendelse. Fonden bør tilføres midler gennem bidrag fra medlemsstaterne i overensstemmelse med en mellemstatslig aftale, der fastsætter metoden for beregning af bidragene og reglerne vedrørende deres overførsel. For medlemsstaterne i euroområdet bør de nationale bidrag udgøre en andel af de montære indtægter, der tildeles centralbankerne i medlemsstaterne i euroområdet. ECB bør med henblik på beregningen af dette beløb senest den 30. april hvert år meddele Kommissionen størrelsen af hver national centralbanks monetære indtægter. For medlemsstater uden for euroområdet, som er omfattet af denne retsakt, bør en monetær indtægt fra eurosystemet fungere som beregningsgrundlag for deres nationale bidrag. Der bør anvendes en særlig

fordelingsnøgle. Forudsat at der indgås en sådan mellemstatslig aftale, bør muligheden for at modtage et rentetilskud være betinget af, at medlemsstaten har indbetalt sit årlige bidrag.

Fonden bør alene anvendes til udbetaling af rentetilskuddet. Ydelsen af et sådant tilskud bør være betinget af, at der findes disponible midler i fonden, og der bør indføres et system for udsættelse af betalinger for de tilfælde, hvor midlerne er utilstrækkelige. Kommissionen bør forvalte fonden med udgangspunkt i en forsigtig og sikker investeringsstrategi.

Del VII i den foreslåede forordning (artikel 20) indeholder bestemmelser om, at Kommissionens skal foretage en vurdering af kvaliteten af medlemsstaternes forvaltningssystemer og -procedurer for offentlige investeringer. Denne vurdering bør fungere som en ledsageforanstaltning med henblik på at øge indvirkningen af de offentlige investeringer og EISF-støtten. Den nærmere metode herfor findes i bilaget til den foreslåede forordning og bygger på gældende praksis i IMF og OECD.

Del VIII i den foreslåede forordning (artikel 21-23) indeholder regler for udøvelse af delegerede beføjelser, rapportering og evaluering samt ikrafttrædelse af den foreslåede forordning. I forbindelse med den regelmæssige rapportering bør Kommissionen bl.a. undersøge hensigtsmæssigheden af at udvikle en forsikringsmekanisme til makroøkonomisk stabilisering og se på, hvorvidt sociale investeringer i uddannelse bør medtages i definitionen af kvalificerede offentlige investeringer, så snart der foreligger pålidelige data.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING**om oprettelse af en europæisk investeringsstabiliseringsfunktion**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
 under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 175, stk. 3,
 under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
 efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
 under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank⁹,
 under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁰,
 under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget¹¹,
 efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
 ud fra følgende betragtninger:

- (1) Fremme af økonomisk, social og territorial samhørighed og oprettelse af en økonomisk og monetær union er centrale målsætninger i henhold til traktaterne.
- (2) Øget økonomisk samhørighed mellem de medlemsstater, der har euroen som valuta, vil bidrage til en stabil monetær union og en harmonisk udvikling af Unionen som helhed.
- (3) Medlemsstaterne bør føre deres økonomiske politik og samordne denne med henblik på at nå målene om at styrke den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed.
- (4) Den finanskrisen og økonomiske nedtur af hidtil uset karakter, der ramte verden og euroområdet, har vist, at de tilgængelige instrumenter i euroområdet såsom den fælles pengepolitik, automatiske finanspolitiske stabilisatorer og diskretionære finanspolitiske foranstaltninger på nationalt plan ikke i tilstrækkelig grad kan absorbere store asymmetriske chok.
- (5) For at fremme makroøkonomisk tilpasning og afbøde følgerne af store asymmetriske chok under den aktuelle institutionelle opsætning er de medlemsstater, der har euroen som valuta, og andre medlemsstater, der deltager i vekselkursmekanismen (ERM II), nødt til i højere grad at ty til de tilbageværende instrumenter under den økonomiske politik såsom automatiske finanspolitiske stabilisatorer og andre diskretionære finanspolitiske foranstaltninger, hvilket vanskeliggør en samlet tilpasning. Hændelsesforløbet under krisen i euroområdet tyder også på, at der med henblik på at sikre makroøkonomisk stabilisering i alvorlige makroøkonomiske situationer lægges meget stor vægt på den fælles pengepolitik.

⁹ EUT C af, s. .

¹⁰ EUT C af, s. .

¹¹ EUT C af, s. .

- (6) Finanskrisen skabte et procyklisk mønster for finanspolitikken, som har været skadelig for kvaliteten af de offentlige finanser og især af de offentlige investeringer. Dette har på sin side bidraget til store forskelle mellem de makroøkonomiske resultater i medlemsstaterne, hvilket truer samhørigheden.
- (7) Der er derfor behov for yderligere instrumenter til at forhindre, at store asymmetriske chok i fremtiden resulterer i endnu værre og mere omfattende stresssituationer og svækker samhørigheden.
- (8) For at hjælpe de medlemsstater, der har euroen som valuta, med hurtigt at håndtere hurtigt skiftende økonomiske omstændigheder og stabilisere deres økonomi ved at opretholde niveauet for offentlige investeringer i tilfælde af store asymmetriske chok bør der oprettes en europæisk investeringsstabiliseringsfunktion (EISF).
- (9) EISF bør ikke alene være til gavn for de medlemsstater, der har euroen som valuta, men også for andre medlemsstater, der deltager i vekselskursmekanismen (ERM II).
- (10) EISF bør være et EU-instrument, der komplementerer nationale finanspolitikker. Det understreges, at medlemsstaterne bør føre sunde finanspolitikker og opbygge budgetbuffer i perioder med økonomisk velstand.
- (11) På EU-niveau tjener det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker til at udpege nationale reformprioriteter og følge deres gennemførelse. Medlemsstaterne udvikler selv deres egne nationale flerårige investeringsstrategier til støtte for disse reformprioriteter. Disse strategier bør fremlægges sammen med de årlige nationale reformprogrammer og opridse og samordne de prioriterede investeringsprojekter, som vil blive støttet af medlemsstaten og/eller Unionen. De bør også sikre, at EU-finansieringen anvendes på en sammenhængende måde, så der skabes størst mulig merværdi af den finansielle bistand, der modtages via de programmer, som Union støtter gennem Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Socialfond, Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne, EISF og InvestEU, hvis det er relevant.
- (12) Den europæiske stabilitetsmekanisme (ESM) eller dens retlige efterfølger kunne yde yderligere bistand som supplement til støtten under EISF.
- (13) Der bør ydes EISF-støtte, hvis en eller flere medlemsstater, der har euroen som valuta, eller andre medlemsstater, der deltager i vekselskursmekanismen (ERM II), rammes af et stort asymmetrisk chok. Ændringer i arbejdsløshedssatserne er nært forbundet med konjunkturudviklingen i disse medlemsstater. Kraftige stigninger i de nationale arbejdsløshedsprocenter, som overgår det langsigtede gennemsnit, er en klar indikation på et stort asymmetrisk chok i en given medlemsstat. Asymmetriske chok er kendetegnet ved at påvirke en eller flere medlemsstater i langt højere grad end gennemsnittet af medlemsstater.
- (14) Aktiveringen af EISF-støtten bør derfor bero på en dobbeltsidet udløser, som tager udgangspunkt i både niveauet for den nationale arbejdsløshed i forhold til det historiske gennemsnit og ændringen i arbejdsløsheden i forhold til en bestemt tærskel.
- (15) Den medlemsstat, der anmoder om EISF-støtte, bør opfylde strenge støtteberettigelseskriterier, som bygger på overholdelsen af vedtagne afgørelser og henstillinger inden for EU's rammer for finanspolitisk og økonomisk overvågning i en periode på to år forud for anmodningen om EISF-støtte, for ikke at svække den pågældende medlemsstats incitament til at føre en forsvarlig budgetpolitik.

- (16) Medlemsstater, der har euroen som valuta, og som modtager finansiel bistand fra ESM, den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme (EFSM) eller Den Internationale Valutafond (IMF) og er underlagt et makroøkonomisk tilpasningsprogram i henhold til artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 472/2013¹², bør ikke kunne modtage støtte fra EISF, eftersom deres finansieringsbehov, herunder til at opretholde offentlige investeringer, bliver dækket af den ydede finansielle bistand.
- (17) Medlemsstater med dispensation, som modtager betalingsbalancestøtte efter artikel 3, stk. 2, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 332/2002¹³, bør ikke kunne modtage støtte fra EISF, eftersom deres finansieringsbehov, herunder til opretholdelse af offentlige investeringer, bliver dækket via den mellemfristede finansieringsfacilitet.
- (18) EISF-støtte bør tage form af lån til de berørte medlemsstater. Et sådant instrument vil give dem den finansiering, de har brug for til fortsat at gennemføre offentlige investeringer.
- (19) I tillæg til lånene bør de berørte medlemsstater modtage rentetilskud til at dække de rentekomkostninger, de pådrager sig i forbindelse med disse lån, som en særlig form for finansiel bistand i henhold til finansforordningens artikel 220. Et sådant rentetilskud vil udgøre ekstra støtte, der ydes sideløbende med lånet til medlemsstater, som er ramt af et asymmetrisk chok og står over for vanskelige finansieringsvilkår på finansmarkederne.
- (20) Med henblik på at kunne yde hurtig støtte via EISF bør Kommissionen tillægges beføjelser til at yde lån, når kriterierne for støtteberettigelse og for aktivering er opfyldt, samt til at træffe beslutning om ydelse af rentetilskud.
- (21) Medlemsstaterne bør investere den støtte, de modtager under EISF, i kvalificerede offentlige investeringer og generelt opretholde et niveau for offentlige investeringer svarende til det gennemsnitlige niveau over de seneste fem år for at sikre, at forordningens mål opfyldes. I den forbindelse er hensigten, at medlemsstaterne prioriterer opretholdelsen af kvalificerede investeringer i programmer, som støttes af Unionen under Fonden for Regionaludvikling, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Socialfond, Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne.
- (22) Kommissionen bør med henblik herpå undersøge, om den berørte medlemsstat har overholdt disse betingelser. I tilfælde af manglende overholdelse bør den berørte medlemsstat tilbagebetale en del af eller hele lånet og bør ikke være berettiget til at modtage et rentetilskud.
- (23) Det maksimale niveau for kvalificerede offentlige investeringer, der kan støttes via et EISF-lån til en medlemsstat, bør fastsættes automatisk på basis af en formel, der tager højde for andelen af kvalificerede offentlige investeringer i forhold til bruttonationalproduktet (BNP) i Unionen over en periode på fem år forud for den berørte medlemsstats anmodning om lån og denne medlemsstats BNP i samme periode. Det maksimale niveau for kvalificerede offentlige investeringer bør desuden

¹² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 472/2013 af 21. maj 2013 om skærpelse af den økonomiske og budgetmæssige overvågning af medlemsstater i euroområdet, der har eller er truet af alvorlige vanskeligheder med hensyn til deres finansielle stabilitet (EUT L 140 af 27.5.2013, s. 1).

¹³ Rådets forordning (EF) nr. 332/2002 af 18. februar 2002 om indførelse af en mekanisme for mellemfristet betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne (EUT L 53 af 23.2.2002, s. 1).

justeres ved hjælp af en justeringsfaktor (α) efter det fastsatte loft i Unionens budget. Set i krisens bakspejl fastsættes denne faktor således, at al EISF-støtten kunne være blevet ydet til de berørte medlemsstater, hvis mekanismen havde fandtes dengang.

- (24) Størrelsen af EISF-lånet bør ligeledes fastsættes automatisk på basis af en formel, der tager hensyn til først det maksimale niveau for kvalificerede offentlige investeringer, der kan ydes støtte til under EISF, og dernæst alvoren af det store asymmetriske chok. Den støtte, der fastsættes på basis af denne formel, bør også justeres efter chokkets alvor ved hjælp af en faktor (β). Denne faktor fastsættes således, at der ved et chok, der øger arbejdsløsheden med mere end 2,5 procentpoint, kan ydes den maksimale støtte til den berørte medlemsstat. Et EISF-lån vil kunne hæves op til det maksimale niveau for kvalificerede offentlige investeringer, hvis det asymmetriske chok er særligt alvorligt som afspejlet i andre indikatorer for konjunkturf forholdene i medlemsstaten (f.eks. tillidsundersøgelser) og en dybdegående analyse af de makroøkonomiske forhold (som navnlig foretaget i forbindelse med de makroøkonomiske prognoser og det europæiske semester). Med henblik på at sikre, at så mange medlemsstater som muligt kan kvalificere sig til støtte under EISF, bør lånet til en medlemsstat ikke overstige 30 procent af de tilbageværende disponible midler under det loft, der er fastsat for kalibrering af lån under EISF i forhold til de disponible midler på Unionens budget.
- (25) Størrelsen af EISF-rentetilskuddet bør fastsættes som en procentdel af de renteomkostninger, som medlemsstaten pådrager sig i forbindelse med lånet ydet under EISF.
- (26) Der bør oprettes en Fond for Stabiliseringsstøtte til finansiering af rentetilskuddet. Fonden for Stabiliseringsstøtte bør tilføres midler gennem nationale bidrag fra de medlemsstater, der har euroen som valuta, og andre medlemsstater, der deltager i vekselskursmekanismen (ERM II).
- (27) Både fastsættelsen af størrelsen af de nationale bidrag til Fonden for Stabiliseringsstøtte og overførslen heraf bør reguleres af en mellemstatslig aftale, der indgås mellem de medlemsstater, der har euroen som valuta, og andre medlemsstater, der deltager i vekselskursmekanismen (ERM II). Denne aftale bør fastsætte, at de nationale bidrag for alle medlemsstaternes vedkommende beregnes ud fra den andel af de monetære indtægter fra eurosystemet, der tilfalder de nationale centralbanker i de medlemsstater, der har euroen som valuta. For medlemsstater, der deltager i ERM II, bør der indføres en særlig fordelingsnøgle til at beregne deres nationale bidrag. Kommissionen bør bistå medlemsstaterne med beregningen af disse bidrag. Med henblik herpå bør Den Europæiske Centralbank (ECB) meddele Kommissionen størrelsen af de monetære indtægter, som de nationale centralbanker i eurosystemet har ret til.
- (28) Efter at denne mellemstatslige aftale er trådt i kraft, bør udbetalingen af rentetilskuddet til den berørte medlemsstat være betinget af, at medlemsstaten årligt overfører sit bidrag til Fonden for Stabiliseringsstøtte. Udbetalingen af rentetilskud bør være betinget af, at der er tilstrækkelige midler til rådighed i Fonden for Stabiliseringsstøtte. Udbetalingen af rentetilskud fra Fonden for Stabiliseringsstøtte udsættes, hvis rentetilskuddet til en specifik medlemsstat overstiger 30 procent af de disponible midler i Fonden for Stabiliseringsstøtte på det tidspunkt, hvor denne udbetaling forfalder.
- (29) Kommissionen bør være ansvarlig for at forvalte aktiverne i Fonden for Stabiliseringsstøtte på en sikker og forsvarlig måde.

- (30) Med henblik på at øge effekten af de offentlige investeringer og den potentielle EISF-støtte bør kvaliteten af medlemsstaternes forvaltningssystemer og -procedurer for offentlige investeringer sikres og eventuelt styrkes. Kommissionen bør regelmæssigt foretage en undersøgelse i form af en rapport, der om nødvendigt kan indeholde henstillinger til forbedring af kvaliteten af medlemsstaternes forvaltningssystemer og -procedurer for offentlige investeringer. En medlemsstat bør kunne anmode Kommissionen om teknisk bistand. Sidstnævnte bør kunne gennemføre tekniske besøg.
- (31) For at fastlægge regler om involvering af ESM eller dens retlige efterfølger i ydelsen af finansiel bistand sideløbende med Kommissionen til støtte for offentlige investeringer bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår udveksling af relevante oplysninger i forbindelse med EISF-lån, konsekvenserne af ESM's involvering for beregning af størrelsen af EISF-støtten og ydelsen af et rentetilskud fra Fonden for Stabiliseringsstøtte til medlemsstaten for de omkostninger, den har pådraget sig i forbindelse med den finansielle bistand fra ESM. Kommissionen bør ligeledes tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter for så vidt angår fastsættelse af procentsatsen i formelen til beregning af rentetilskuddet, detaljerede regler for administration af Fonden for Stabiliseringsstøtte og de generelle principper og kriterier for fondens investeringsstrategi. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016¹⁴. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (32) I henhold til punkt 22 og 23 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016 er det nødvendigt at evaluere denne forordning med henblik på navnlig at undersøge dens virkningsfuldhed, dens bidrag til gennemførelsen af økonomiske politikker i medlemsstaterne og af Unionens strategi for beskæftigelse og vækst og med henblik på at afdække eventuelle yderligere tiltag, der bør træffes med henblik på at oprette en forsikringsmekanisme, der kan bidrage til målet om makroøkonomisk stabilisering. Dette vil foregå med udgangspunkt i de oplysninger, der indsamles ved hjælp af kravene til specifik overvågning, samtidig med at overregulering og administrative byrder undgås for navnlig medlemsstaterne. Disse krav kan eventuelt omfatte målbare indikatorer, hvormed der kan samles dokumentation om lovgivningens praktiske virkninger.
- (33) EISF bør anses som et første skridt i retning af en senere udvikling af en fuldt udviklet forsikringsmekanisme til at sikre makroøkonomisk stabilisering. For indeværende vil EISF være baseret på ydelsen af lån og rentetilskud. Det udelukkes ikke, at ESM eller dens retlige efterfølger med tiden vil kunne være involveret ved at yde finansiel bistand til medlemsstater, der har euroen som valuta, og som befinder sig i ugunstige økonomiske omstændigheder, til støtte for offentlige investeringer. Der kunne desuden i fremtiden oprettes en frivillig forsikringsmekanisme med en udlånskapacitet, der bygger på frivillige bidrag fra medlemsstaterne, og som vil fungere som et

¹⁴ EUT L 231 af 12.5.2016, s. 1.

virkningsfuldt instrument til at sikre makroøkonomisk stabilisering i tilfælde af asymmetriske chok.

- (34) Unionens finansielle interesser bør beskyttes ved hjælp af forholdsmæssigt afpassede foranstaltninger, herunder ved forebyggelse, påvisning, korrektion og undersøgelse af uregelmæssigheder og svig, tilbagesøgning af tabte, uberettiget udbetalte eller ukorrekt anvendte midler og efter omstændighederne ved anvendelse af administrative sanktioner, jf. finansforordningen, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013, Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 og Rådets forordning (EU) 2017/1939. Navnlig kan Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), jf. forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 og forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96, foretage undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet for at fastslå, om der foreligger svig, korruption eller andre ulovlige forhold, der skader EU's finansielle interesser. Den Europæiske Anklagemyndighed kan, jf. Rådets forordning (EU) 2017/1939, efterforske og retsforfølge svig og andre ulovlige aktiviteter, der skader Unionens finansielle interesser, som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371. I henhold til finansforordningen skal personer eller enheder, som modtager EU-midler, samarbejde fuldt ud om at beskytte Unionens finansielle interesser og give Kommissionen, OLAF, EPPO og Den Europæiske Revisionsret de fornødne rettigheder og den fornødne adgang.
- (35) Horisontale finansielle bestemmelser, der vedtages af Europa-Parlamentet og Rådet med hjemmel i artikel 322 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, finder anvendelse på denne forordning. Disse regler er fastlagt i finansforordningen, og de regulerer navnlig proceduren for opstillingen og gennemførelsen af budgettet ved hjælp af tilskud, udbud, priser og indirekte gennemførelse, og de sikrer kontrol med de finansielle aktørers ansvar. Regler, der vedtages med hjemmel i artikel 322 i TEUF, vedrører også beskyttelsen af Unionens budget i tilfælde af generaliserede mangler i medlemsstaterne for så vidt angår retsstatsprincippet, idet overholdelsen heraf er en væsentlig forudsætning for sund økonomisk forvaltning og effektiv EU-finansiering.
- (36) Målet for denne forordning, nemlig at oprette en europæisk investeringsstabiliseringsmekanisme til at absorbere store asymmetriske chok, som risikerer at bringe den økonomiske og sociale samhørighed i fare, kan på grund af den økonomiske og monetære unions udformning med en centraliseret pengepolitik, men nationale finanspolitikker, ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af denne forordnings omfang bedre opfyldes på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

DEL I

INDLEDENDE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Ved denne forordning oprettes en europæisk investeringsstabiliseringsfunktion (EISF).
2. EISF yder finansiel bistand i form af lån og rentetilskud til offentlige investeringer til en medlemsstat, som er ramt af et stort asymmetrisk chok.
3. EISF-støtten stilles til rådighed for medlemsstater, der har euroen som valuta, og andre medlemsstater, der deltager i den vekselkursmekanisme, der er omhandlet i artikel 140, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) "aftale": den mellemstatslige aftale, der indgås mellem alle de medlemsstater, der har euroen som valuta, og andre medlemsstater, der deltager i vekselkursmekanismen (ERM II), og som fastsætter bestemmelser om beregning og overførsel af deres finansielle bidrag til Fonden for Stabiliseringsstøtte
- 2) "offentlige investeringer": offentlige faste bruttoinvesteringer som defineret i bilag A til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 549/2013¹⁵
- 3) "kvalificerede offentlige investeringer": a) offentlige investeringer til støtte for politiske målsætninger som defineret i forordning (EU) xx af xx [*insert reference to new Common Provisions Regulation*]¹⁶ og b) alle udgifter inden for uddannelse som defineret i bilag A til forordning (EU) nr. 549/2013, der ikke er omfattet af litra a)
- 4) "EISF-støtte": finansiel bistand fra Unionen, jf. finansforordningens artikel 220, i form af lån og rentetilskud ydet inden for rammerne af EISF til støtte for kvalificerede offentlige investeringer
- 5) "forvaltningssystemer og -procedurer for offentlige investeringer": medlemsstaternes interne procedurer for planlægning, tildeling og gennemførelse af offentlige investeringer
- 5) "Unionens strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst": de mål og fælles målsætninger, der er retningsgivende for medlemsstaternes og Unionens indsats, som fastsat i konklusionerne fra Det Europæiske Råd af 17. juni 2010 i bilag I (Ny europæisk strategi for beskæftigelse og vækst — Unionens overordnede mål), Rådets henstilling (EU) 2015/1184¹⁷ af 14. juli 2015 om overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Den Europæiske Unions økonomiske politikker og Rådets afgørelse (EU) 2016/1838¹⁸ samt eventuelle revisioner af disse mål og fælles målsætninger.

DEL II

KRITERIER

¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 549/2013 af 21. maj 2013 om det europæiske national- og regionalregnskabssystem i Den Europæiske Union (EUT L 174 af 26.6.2013, s. 1).

¹⁶ [*Insert correct reference to new version of Common Provisions Regulation*]

¹⁷ EUT L 192 af 18.7.2015, s. 27.

¹⁸ EUT L 280 af 18.10.2016, s. 30.

Artikel 3

Kriterier for støtteberettigelse

1. En medlemsstat kan modtage støtte fra EISF, forudsat at den ikke er genstand for:
 - a) en rådsafgørelse efter artikel 126, stk. 8, eller artikel 126, stk. 11, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, som fastslår, at der ikke er truffet virkningsfulde foranstaltninger for at korrigere det uforholdsmæssigt store underskud i de to år, der går forud for anmodningen om EISF-støtte
 - b) en rådsafgørelse efter artikel 6, stk. 2, eller artikel 10 i Rådets forordning (EF) nr. 1466/97¹⁹, som fastslår, at der ikke er truffet virkningsfulde foranstaltninger for at håndtere den konstaterede væsentlige afvigelse i de to år, der går forud for anmodningen om EISF-støtte
 - c) to på hinanden følgende henstillinger fra Rådet som led i den samme procedure for ubalancer efter artikel 8, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011²⁰ som følge af, at medlemsstaten har fremlagt en utilstrækkelig plan for korregerende foranstaltninger i de to år, der går forud for anmodningen om EISF-støtte
 - d) to på hinanden følgende afgørelser om manglende efterlevelse fra Rådet som led i den samme procedure for ubalancer efter artikel 10, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 som følge af, at medlemsstaten ikke har truffet de anbefalede korregerende foranstaltninger i de to år, der går forud for anmodningen om EISF-støtte
 - e) en rådsafgørelse om godkendelse af et makroøkonomisk tilpasningsprogram, jf. artikel 7, stk. 2, i forordning (EU) nr. 472/2013
 - f) en rådsafgørelse om ydelse af en mellemfristet finansieringsfacilitet, jf. artikel 3, stk. 2, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 332/2002²¹.
2. Når aftalen er trådt i kraft, vil en medlemsstat alene kunne modtage et rentetilskud, hvis den opfylder sine forpligtelser i henhold til aftalen.

Artikel 4

Kriterier for aktivering

1. En medlemsstat anses for at være ramt af et stort asymmetrisk chok, hvis følgende aktiveringskriterier er opfyldt på samme tid:
 - a) den kvartalsvise nationale arbejdsløshedsprocent har oversteget den gennemsnitlige arbejdsløshedsprocent i den berørte medlemsstat i en periode på 60 kvartaler forud for det kvartal, hvor anmodningen fremsættes
 - b) den kvartalsvise nationale arbejdsløshedsprocent er steget mere end et procentpoint i forhold til den observerede arbejdsløshedsprocent i samme kvartal det foregående år.

¹⁹ Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker (EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1).

²⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 af 16. november 2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer (EUT L 306 af 23.11.2011, s. 25).

²¹ Rådets forordning (EF) nr. 332/2002 (EUT L 53 af 23.2.2002, s. 1).

2. Med henblik på stk. 1 fastsættes arbejdsløshedsprocenten med henvisning til forordning (EF) nr. 577/98²².

Den vedrører nærmere bestemt arbejdsløsheden for den samlede befolkning, alle aldersgrupper, i procent af den aktive befolkning.

3. Den kvartalsvise nationale arbejdsløshedsprocent, der anvendes med henblik på denne artikels stk. 1 og artikel 8, stk. 1, litra c), sæsonjusteres.

Artikel 5

Støttede investeringer

1. En medlemsstat, som modtager EISF-støtte, skal i et givet år, hvori den modtager et EISF-lån, gøre følgende:

a) investere et beløb i kvalificerede offentlige investeringer svarende til mindst størrelsen af EISF-lånet

b) opretholde det samme niveau for offentlige investeringer i forhold til det gennemsnitlige niveau for offentlige investeringer i de fem foregående år.

Kommissionen kan imidlertid i forbindelse med den afgørelse, der vedtages efter artikel 6, stk. 2, konkludere, at et sådant niveau for offentlige investeringer ikke er bæredygtigt; i givet fald fastslår den det niveau for offentlige investeringer, der skal opretholdes.

2. Året efter udbetalingen af EISF-lånet undersøger Kommissionen, hvorvidt den berørte medlemsstat har opfyldt de betingelser, der er omhandlet i stk. 1. Kommissionen undersøger navnlig, hvorvidt den berørte medlemsstat har opretholdt kvalificerede offentlige investeringer i programmer, som støttes af Unionen under Fonden for Regionaludvikling, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Socialfond, Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne.

Hvis Kommissionen efter at have hørt den berørte medlemsstat konkluderer, at betingelserne i stk. 1 ikke er blevet opfyldt, vedtager den en afgørelse, hvori den:

a) anmoder om tidlig tilbagebetaling af hele eller en del af EFSI-lånet, alt efter omstændighederne, og

b) beslutter, at den berørte medlemsstat ved tilbagebetalingen af EISF-lånet ikke har ret til at modtage et rentetilskud.

Kommissionen vedtager hurtigst muligt denne afgørelse og offentliggør den.

DEL III

PROCEDURE FOR EISF-STØTTE OG STØTTENS FORM

Artikel 6

Procedure for ydelse af EISF-støtte

²² Rådets forordning (EF) nr. 577/98 af 9. marts 1998 om gennemførelse af en stikprøveundersøgelse vedrørende arbejdsstyrken i Fællesskabet (EFT L 77 af 14.3.1998, s. 3).

Kommissionen behandler og besvarer anmodninger i den rækkefølge, den modtager dem. Den handler uden unødigt forsinkelse.

DEL IV

EISE-STØTTENS STØRRELSE

Lånenes maksimale størrelse

Artikel 8

EISF-lånets størrelse

$$S = \beta \times I_S \times (\text{Stigning i arbejdsløshed}_{\text{MS}} - \text{tærskelniveau})$$

a) " β " : 0,66

c) "□□□□□□ □ □□□□□□□□□_MS": stigningen i den kvartalsvise arbejdsløshedsprocent, jf. artikel 4, stk. 1, litra b), udtrykt i procentpoint

d) "tærskelniveau": den tærskel, der er defineret i artikel 4, stk. 1, litra b), udtrykt i procentpoint.

Kommissionen kan imidlertid hæve størrelsen af et EISF-lån (S) op til (I_S), i tilfælde af at den berørte medlemsstat er ramt af et særligt alvorligt stort asymmetrisk chok.

2. Det maksimale niveau for kvalificerede offentlige investeringer, som EISF kan støtte i en medlemsstat (I_s), fastsættes i overensstemmelse med følgende formel:

$$I_S = \alpha \times \frac{\text{Gennemsnitlige offentlige investeringer}_{EU}}{BNP_{EU}} \times BNP_{MS}$$

I denne formel forstås ved:

a) " α ": 11,5

b) " $\frac{\text{Gennemsnitlige offentlige investeringer}_{EU}}{BNP_{EU}}$ ": andelen af kvalificerede offentlige investeringer i forhold til BNP i Unionen, i løbende priser og i gennemsnit over en periode på fem hele år forud for anmodningen om EISF-støtte i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1

c) " BNP_{MS} ": BNP i den berørte medlemsstat i løbende priser og i gennemsnit over en periode på fem hele år forud for anmodningen om støtte i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1.

3. Et EISF-lån må ikke overstige 30 procent af det disponible beløb, der er omhandlet i artikel 7, efter modregning af den samlede størrelse af udestående lån ydet under EISF.

Artikel 9

EISF-rentetilskuddets størrelse

1. Et rentetilskud (IRS) skal bidrage til at dække de renteomkostninger, som en medlemsstat pådrager sig i forbindelse med EISF-lånet. Størrelsen af EISF-rentetilskuddet fastsættes i overensstemmelse med følgende formel:

$$IRS = 100 \text{ procent af renteomkostningerne}_{MS}$$

Med henblik på denne bestemmelse er "renteomkostninger" summen af renter baseret på den prisformel, der fastsættes i den i artikel 6, stk. 2, omhandlede Kommissionsafgørelse, under hensyn til en eventuel refinansiering efter artikel 12, stk. 4.

2. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter efter proceduren i artikel 21 med henblik på at ændre denne forordning ved at fastlægge den i stk. 1 omhandlede procentsats, hvis dette forekommer nødvendigt i lyset af gennemførelsen af aftalen eller en eventuel udsættelse af betalingen efter artikel 18, stk. 2.

Artikel 10

Finansiel bistand fra ESM eller dens retlige efterfølger

1. I det tilfælde, at ESM eller dens retlige efterfølger yder finansiel bistand til medlemsstater til støtte for kvalificerede offentlige investeringer under modaliteter og betingelser i overensstemmelse med denne forordning, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med proceduren i artikel 21 med henblik på at:

a) supplere denne forordning ved at fastlægge bestemmelser om udveksling af oplysninger mellem Kommissionen og ESM eller dens retlige efterfølger for så vidt angår de elementer, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2

b) supplere denne forordning ved at fastlægge bestemmelser om komplementaritet mellem den finansielle bistand ydet af ESM eller dens retlige efterfølger og størrelsen af EISF-støtte som fastlagt i overensstemmelse med artikel 8 og 9

c) ændre eller supplere artikel 9 og 18 med henblik på at tillade ydelsen af et rentetilskud via Fonden for Stabiliseringsstøtte til medlemsstater for at dække renteomkostninger, der er pådraget i forbindelse med den finansielle bistand ydet af ESM eller dens retlige efterfølger til medlemsstater til støtte for kvalificerede offentlige investeringer.

DEL V

UDBETALINGS- OG GENNEMFØRELSESPROCEDURER

Afsnit I

Lån

Artikel 11

Udbetaling af lånet

1. EISF-lånet udbetales i princippet i en enkelt rate.

Artikel 12

Låntagnings- og långivningstransaktioner

1. Låntagnings- og långivningstransaktionerne udføres i euro.
2. Når Kommissionen har truffet en afgørelse i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, har den beføjelse til at optage lån på kapitalmarkederne eller fra finansielle institutioner på det mest hensigtsmæssige tidspunkt mellem planlagte udbetalinger for således at optimere finansieringsomkostningerne og bevare dens omdømme som udsteder på markederne. Tilvejebragte midler, der endnu ikke er udbetalt, opbevares til enhver tid på særlige kasse- eller værdipapirkonti, som håndteres i overensstemmelse med reglerne for ikkebudgetmæssige transaktioner, og må ikke anvendes til andre formål end at yde finansiell bistand til medlemsstater inden for rammerne af denne ordning.
3. Modtager en medlemsstat et EISF-lån, hvortil der er knyttet en klausul om førtidig tilbagebetaling, og beslutter medlemsstaten at gøre brug af denne mulighed, træffer Kommissionen de fornødne foranstaltninger.
4. Kommissionen kan på anmodning fra medlemsstaten eller på eget initiativ, hvis omstændighederne tillader en forbedring af rentesatsen på EISF-lånet, helt eller delvis refinansiere sin oprindelige låntagning eller omlægge de tilsvarende finansielle betingelser.

Artikel 13

Omkostninger

Alle omkostninger, som Unionen pådrager sig i forbindelse med indgåelse eller gennemførelse af hver transaktion, oppebæres af de medlemsstat, der modtager EISF-lånet, jf. dog artikel 9.

Artikel 14

Administration af lånene

1. Kommissionen etablerer de ordninger, som er nødvendige for at administrere lånene sammen med ECB.
2. Den berørte medlemsstat åbner en særlig konto i sin nationale centralbank til forvaltning af den modtagne EISF-støtte. Den overfører ligeledes EISF-lånets hovedstol og forfaldne renter til en konto i ECB fjorten TARGET2-bankdage inden forfaldsdagen.

Afsnit II

Rentetilskud

Artikel 15

Udbetaling af rentetilskuddet

Rentetilskuddet udbetales til den berørte medlemsstat på det tidspunkt, hvor medlemsstaten tilbagebetaler EISF-lånet eller forfaldne renter, jf. dog artikel 5, stk. 2, og artikel 16.

Afsnit III

Kontrol

Artikel 16

Kontrol og revision

1. Medmindre andet fremgår af artikel 27 i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, har Den Europæiske Revisionsret ret til at udføre enhver finansiell kontrol og revision i den berørte medlemsstat, som den finder påkrævet i forbindelse med forvaltningen af EISF-støtten.
2. Kommissionen, herunder Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig, har navnlig ret til at udsende sine egne embedsmænd eller behørigt befuldmægtigede repræsentanter til at foretage enhver teknisk eller finansiell kontrol og revision i den berørte medlemsstat, som den finder påkrævet i forbindelse med EISF-støtten.
3. Revision af anvendelsen af EU-bidrag, bl.a. ved andre personer eller enheder end dem, som er pålagt denne opgave af EU's institutioner eller organer, udgør grundlaget for den generelle sikkerhed, jf. finansforordningens artikel 127.

DEL VI

FONDEN FOR STABILISERINGSSTØTTE

Artikel 17

Oprettelse af Fonden for Stabiliseringsstøtte

1. Der oprettes en Fond for Stabiliseringsstøtte.
2. Fonden for Stabiliseringsstøtte tilføres midler gennem:
 - a) bidrag fra medlemsstaterne i overensstemmelse med aftalen
 - b) afkast af investerede midler i Fonden for Stabiliseringsstøtte
 - c) tilbagebetalinger af rentetilskud fra medlemsstaterne, jf. artikel 5, stk. 2, litra b).
3. De indtægter i Fonden for Stabiliseringsstøtte, der er omhandlet i stk. 2, litra a), udgør eksterne formålsbestemte indtægter, mens de i stk. 2, litra c), omhandlede indtægter udgør interne formålsbestemte indtægter, jf. finansforordningens artikel 21, stk. 4.
4. Med henblik på fastsættelse af de i stk. 2, litra a), omhandlede bidrag meddeler ECB senest den 30. april i et givet år Kommissionen størrelsen af de monetære indtægter, der tildeles de nationale centralbanker i eurosystemet i henhold til artikel 32 i protokol nr. 4 om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank.

Artikel 18

Anvendelse af Fonden for Stabiliseringsstøtte

1. Midlerne i Fonden for Stabiliseringsstøtte må kun anvendes til udbetaling af rentetilskud til de medlemsstater, der er omhandlet i artikel 9.
2. Udbetalingen af et rentetilskud må ikke overstige 30 procent af de disponible midler i Fonden for Stabiliseringsstøtte på det tidspunkt, hvor en sådan udbetaling til en medlemsstat forfalder. Enhver yderligere udbetaling udsættes. Alle nye bidrag til Fonden for Stabiliseringsstøtte som omhandlet i artikel 17, stk. 2, anvendes først og fremmest til at dække udsatte udbetalinger til de berørte medlemsstater. Hvis der er tale om mere end én udsat udbetaling, afgøres rækkefølgen for betaling af sådanne udbetalinger af udsættelsens varighed, begyndende med den længste varighed.

Artikel 19

Administration af Fonden for Stabiliseringsstøtte

1. Kommissionen administrerer Fonden for Stabiliseringsstøtte direkte i overensstemmelse med denne forordning og de delegerede retsakter, der er omhandlet i stk. 3.
2. Kommissionen anvender en forsigtig og sikker investeringsstrategi, der er fastsat i de delegerede retsakter, jf. stk. 3, i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning og relevante tilsynsregler og investerer midlerne i Fonden for Stabiliseringsstøtte i likvide pengemarkedsinstrumenter, gælds- og kreditrelaterede værdipapirer såsom kortfristede indskud, obligationer, aktier, gældsbreve eller værdipapirer med sikkerhed i aktiver, herunder med variable eller nulkuponer, samt indeksregulerede værdipapirer. Investeringerne skal være tilstrækkeligt sektormæssigt, geografisk og størrelsmæssigt diversificerede. Afkastet af investeringerne går til Fonden for Stabiliseringsstøtte.
3. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter, som supplerer denne forordning ved at fastsætte detaljerede regler for administration af Fonden for Stabilitetsstøtte

og generelle principper og kriterier for dens investeringsstrategi i overensstemmelse med proceduren i artikel 21.

DEL VII

KVALITET AF FORVALTNINGSSYSTEMERNE OG -PROCEDURERNE FOR OFFENTLIGE INVESTERINGER

Artikel 20

Kvalitet af forvaltningssystemerne og -procedurerne for offentlige investeringer

1. Med henblik på at øge indvirkningen af offentlige investeringer og potentiel EISF-støtte træffer medlemsstaterne de fornødne foranstaltninger til at sikre og opretholde forvaltningssystemer og -procedurer for offentlige investeringer af høj kvalitet.
2. Senest den [DATE *two years after the entry into force of this Regulation*] og derefter hvert femte år undersøger Kommissionen kvaliteten af medlemsstaternes forvaltningssystemer og -procedurer for offentlige investeringer. Kommissionen udarbejder en rapport med en kvalitativ vurdering og en score baseret på et sæt indikatorer og, hvis det er relevant, anbefalinger til forbedring af kvaliteten af forvaltningssystemerne og -procedurerne for offentlige investeringer. Rapporten offentliggøres.
3. Metoden til vurdering af kvaliteten af medlemsstaternes forvaltningssystemer og -procedurer for offentlige investeringer er fastlagt i bilaget. Kommissionen undersøger regelmæssigt hensigtsmæssigheden af den anvendte metode og de anvendte kriterier og tilpasser eller ændrer dem om nødvendigt. Kommissionen offentliggør ændringer af den underliggende metode eller af kriterierne.
4. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter om ændring eller supplerung af denne forordning ved at ajourføre metoden og kriterierne i stk. 3, i overensstemmelse med proceduren i artikel 21.

DEL VIII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 21

Udøvelse af delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. De delegerede beføjelser i artikel 10, artikel 19, stk. 3, og artikel 20, stk. 5, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra [DATE/*entry into force of this Regulation*].
3. De delegerede beføjelser i artikel 10, artikel 19, stk. 3, og artikel 20, stk. 5, kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller

på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 10, artikel 19, stk. 3, og artikel 20, stk. 5, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med tre måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 22

Rapportering og revision

1. Indikatorer, som skal rapporteres vedrørende forordningens bidrag til opfyldelsen af målsætningerne, jf. betragtning 36 og artikel 1, findes i bilag 2.

2. For at sikre en effektiv vurdering af programmets fremskridt med hensyn til at opfylde målsætningerne tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 21 med henblik på at ændre bilag II for om nødvendigt at gennemgå eller supplere indikatorerne, og med henblik på at supplere denne forordning med bestemmelser vedrørende oprettelsen af en overvågnings- og evalueringsramme.

3. Performancerapporteringssystemet skal sikre, at data til overvågning af gennemførelsen og resultaterne indsamles effektivt og rettidigt. Til dette formål pålægges modtagere af EISF-støtte forholdsmæssige rapporteringskrav.

4. Evalueringer gennemføres så betids, at resultaterne kan indgå i beslutningsprocessen.

5. Der foretages en midtvejsevaluering af EISF, når der foreligger tilstrækkelige oplysninger om gennemførelsen af EISF. Kommissionen foretager en endelig evaluering af EISF fire år efter denne forordnings ikrafttrædelse.

I denne evaluering undersøges bl.a.:

a) forordningens effektivitet

b) EISF's bidrag til, at medlemsstaterne fører økonomiske politikker, som styrker samhørigheden i Unionen

c) denne forordnings bidrag til opfyldelsen af Unionens strategi for vækst og beskæftigelse

d) hensigtsmæssigheden i at udvikle en frivillig forsikringsmekanisme til at sikre makroøkonomisk stabilisering.

Evalueringen ledsages eventuelt af et forslag om ændring af denne forordning.

6. Kommissionen meddeler Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget resultaterne og evalueringen og sine bemærkninger hertil.

Artikel 23

Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft [på tyvendedagen efter offentliggørelsen] i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 2, stk. 2, litra b), træder i kraft den [DATE].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

- 1.1. Forslagets/initiativets betegnelse
- 1.2. Berørt(e) politikområde(r) (programklynge)
- 1.3. Forslagets/initiativets art
- 1.4. Forslagets/initiativets begrundelse
- 1.5. Varighed og finansielle virkninger
- 1.6. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

- 2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering
- 2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem
- 2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

- 3.1. Berørt(e) udgiftspost(er) på budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme
- 3.2. Anslåede virkninger for udgifterne
 - 3.2.1. *Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne*
 - 3.2.2. *Anslåede virkninger for administrationsbevillingerne*
 - 3.2.3. *Tredjemands bidrag til finansieringen*
- 3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af en europæisk investeringsstabiliseringsfunktion

1.2. Berørt(e) politikområde(r) (programklynge)

Den Økonomiske og Monetære Union

1.3. Forslaget/initiativet vedrører:

☒ en ny foranstaltning

☐ en ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning²³

☐ en forlængelse af en eksisterende foranstaltning

☐ en sammenlægning eller en omlægning af en eller flere foranstaltninger til en anden/en ny foranstaltning

1.4. Forslagets/initiativets begrundelse

1.4.1. Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet

Initiativet følger op på Kommissionens meddelelse af 6. december 2017 om nye budgetinstrumenter, som skal bidrage til at sikre et stabilt euroområde inden for EU's rammer, der indgik i pakken med initiativer til at uddybe Europas økonomiske og monetære union. Det bygger især på de fem formænds rapport om gennemførelse af Europas Økonomiske og Monetære Union af 22. juni 2015 og Kommissionens oplæg om en dybere økonomisk og monetær union af 31. maj 2017.

Det vil gælde for medlemsstaterne i euroområdet samt for medlemsstater, der deltager i ERM II, forudsat at de opfylder de støtteberettigelses- og aktiveringskriterier, der er fastlagt i forordningen.

Forordningen træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

1.4.2. Merværdien ved en indsats fra EU's side (f.eks. koordineringsfordele, retssikkerhed, større effektivitet eller komplementaritet). Ved "merværdien ved en indsats fra EU's side" forstås her merværdien af EU's intervention i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis.

Begrundelse for en indsats på EU-plan (forudgående): I en valutaunion findes der flere forskellige former for beskyttelse mod disruptive chok: fleksible markeder, herunder velfungerende finansmarkeder, forsvarlige regeringspolitikker (herunder opbygning af budgetbuffere i økonomiske opgangstider for at skabe råderum til at absorbere chok, når de opstår) og et sæt fælles instrumenter til at håndtere

²³ Jf. finansforordningens artikel 58, stk. 2, litra a) hhv. b).

krisesituationer. Selv når alle disse elementer er på plads, rækker de i tilfælde af store chok imidlertid ikke til at sikre en velordnet økonomisk stabilisering, især i små åbne økonomier, hvilket også sås i forbindelse med den seneste finanskrisen. Der er behov for et budgetinstrument på euroområdet til at håndtere store chok og forhindre en overbebyrdelse af den nationale subsidieret. Stabiliseringsfunktionen udgør et helt centralt supplerende element, som bør træde i kraft i tilfælde af at en eller flere medlemsstater rammes af store chok, når de øvrige mekanismer og nationale politikker har nået deres grænse, og der er store økonomiske risici mod ikke alene den enkelte medlemsstat men mod hele området. Det vil være vigtigt at undgå, at chok og alvorlige tilbageslag resulterer i endnu værre og mere omfattende stresssituationer. En stabiliseringsfunktion vil forhindre sådanne situationer gennem muligheden for at støtte medlemsstater under stort pres. Bedre veludformede og konjunkturudjævrende finanspolitikker på nationalt plan vil også bidrage til en mere ensartet finanspolitisk kurs, som også vil have positiv afsmittende virkning på andre medlemsstater. Stabiliseringsfunktionen vil desuden støtte medlemsstaterne, når de nationale midler til stabilisering er udtømt, men før der er behov for finansiel bistand, hvilket potentielt vil nedbringe omkostningerne ved en tilpasning.

Forventet medværdi på EU-plan (efterfølgende) Den europæiske investeringsstabiliseringsfunktion bør sikre stabile kvalificerede offentlige investeringer i medlemsstater, som rammes af store asymmetriske chok, når de automatiske stabilisatorer ikke længere er tilstrækkelige, den nationale finanspolitik står over for en vanskelig afvejning mellem stabilisering og bæredygtighed, pengepolitikken er bundet og den finanspolitiske samordning har nået sine grænser. Ved at støtte offentlige investeringer kan ordningen hjælpe med at forhindre et betydeligt fald i væksten på mellemlang og lang sigt som følge af en tilpasning på nationalt plan og kan bidrage til, at den berørte medlemsstat ikke er nødsaget til at anmode om finansiel bistand som følge af chokket.

1.4.3. Erfaringer fra lignende foranstaltninger

Det er første gang, at der foreslås en stabiliseringsfunktion som led i uddybningen af ØMU'en. Den seneste finanskrisen afslørede medlemsstaternes sårbarhed, også dem der i første omgang havde sunde offentlige finanser, over for store økonomiske chok. Disse chok resulterede i betydelige forringelser af de berørte medlemsstaters budgetstillinger, og i flere tilfælde måtte disse medlemsstater anmode om finansielle bistandsprogrammer. På det tidspunkt, hvor der blev anmodet om finansiel bistand, var omkostningerne til den økonomiske tilpasning allerede løbet løbsk, og den efterfølgende tilpasning fik stor betydning for deres vækstrater på mellemlang og lang sigt. Stabiliseringsfunktionen vil søge at forhindre udviklingen af et lignende forløb ved en fremtidig krise.

1.4.4. Sammenhæng med andre relevante instrumenter og eventuel synergivirkning

EISF-instrumentet i den foreslåede forordning er i overensstemmelse med andre instrumenter under samhørighedspolitikken. Instrumentet komplementerer programmer, der støttes af Unionen under Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Socialfond, Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne, som i de seneste år har tegnet sig for mere end halvdelen af de samlede offentlige investeringer, og som har ydet et solidt bidrag til, at regioner og

lande i hele EU har kunnet nå op på niveau såvel økonomisk som socialt. Det bemærkes i den forbindelse, at der også er skabt bedre forbindelse mellem prioriteterne under det europæiske semester og de programmer, der støttes af Unionen under Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Socialfond, Den Europæisk Hav- og Fiskerifond og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne, ved at indføre forhåndsbetingelser og makroøkonomiske betingelser i forordningen om fælles bestemmelser. Der gælder lignende betingelser for støtteberettigelse under EISF-instrumentet. Derudover komplementerer EISF-instrumentet andre EU-instrumenter, som specifikt kan hjælpe med at afbøde økonomiske chok på nationalt eller lokalt plan, f.eks. Den Europæiske Unions Solidaritetsfond, som yder finansiel bistand til medlemsstater/regioner, der rammes af større katastrofer, eller den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen, som yder støtte til personer, der mister deres job som følge af store strukturelle ændringer i handelsmønstrene på verdensplan eller som følge af en global økonomisk eller finansiel krise.

1.5. Varighed og finansielle virkninger

☐ **Begrænset varighed**

☐ Gældende fra [DD/MM]ÅÅÅÅ til [DD/MM]ÅÅÅÅ

☐ Finansielle virkninger fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for forpligtelsesbevillinger og fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for betalingsbevillinger.

☒ **Ubegrænset varighed**

Gennemførelse med en opstartsperiode på tyvendedagen efter forordningens offentliggørelse i Den Europæiske Unions Tidende. Forslaget gennemføres først, når den modtagende medlemsstat opfylder støtteberettigelses- og aktiveringskriterierne. Den anvendes, så længe betingelserne for den dobbeltsidede udløser er opfyldt.

1.6. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)²⁴

☒ **Direkte forvaltning** ved Kommissionen

☐ i dens tjenestegrene, herunder ved dens personale i EU's delegationer

☐ i gennemførelsesorganer

☐ **Delt forvaltning** i samarbejde med medlemsstaterne

☐ **Indirekte forvaltning** ved at overlade budgetgennemførelsesopgaver til:

☐ tredjelande eller organer, som tredjelande har udpeget

☐ internationale organisationer og deres organer (angives nærmere)

☐ Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond

☐ de organer, der er omhandlet i finansforordningens artikel 70 og 71

☐ offentligretlige organer

☐ privatretlige organer, der har fået overdraget samfundsopgaver, forudsat at de stiller tilstrækkelige finansielle garantier

☐ privatretlige organer, undergivet lovgivningen i en medlemsstat, som har fået overdraget gennemførelsen af et offentlig-privat partnerskab, og som stiller tilstrækkelige finansielle garantier

☐ personer, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke aktioner i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er udpeget i den relevante basisretsakt.

Hvis der angives flere forvaltningsmetoder, gives der en nærmere forklaring i afsnittet "Bemærkninger".

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering

Angiv hyppighed og betingelser

²⁴ Forklaringer vedrørende forvaltningsmetoder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet BudgWeb:

<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

Ved modtagelsen af en anmodning fra en medlemsstat vil Kommissionen undersøge, om denne opfylder kriterierne for støtteberettigelse og aktivering, der gælder for adgang til støtte fra stabiliseringsfunktionen. I året efter udbetalingen af EISF-lånet vil Kommissionen desuden undersøge, om den berørte medlemsstat har overholdt betingelserne om, at lånet skal investeres i kvalificerede offentlige investeringer, og at medlemsstaten skal opretholde det samme niveau for offentlige investeringer i forhold til det gennemsnitlige niveau for dens offentlige investeringer i de fem foregående år. Kommissionen kan imidlertid konkludere, at det niveau for offentlige investeringer, som medlemsstaten skal opretholde, ikke er bæredygtigt, hvorved den vil fastsætte det niveau for offentlige investeringer, der skal opretholdes.

Med henblik på at fastsætte størrelsen af bidragene til Fonden for Stabiliseringsstøtte, skal ECB senest den 30. april i et givet år meddele Kommissionen størrelsen af de monetære indtægter, der tildeles de nationale centralbanker i medlemsstaterne i euroområdet, jf. artikel 32 i protokol nr. 4 om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank.

For medlemsstater uden for euroområdet fastsættes deres bidrag til Fonden for Stabiliseringsstøtte på basis af det samme benchmark (monetære indtægter fra eurosystemet), men ud fra en særlig fordelingsnøgle.

Senest to år efter ikrafttrædelsen af denne forordning og derefter hvert femte år vil Kommissionen undersøge kvaliteten af medlemsstaternes forvaltningssystemer og -procedurer for offentlige investeringer. Den vil udarbejde en rapport med en kvalitativ vurdering af en score baseret på et sæt indikatorer. Den vil om nødvendigt også fremsætte anbefalinger til forbedring af forvaltningssystemerne og -procedurerne for offentlige investeringer. Kommissionens rapport offentliggøres.

Hvert femte år vil Kommissionen gennemgå og rapportere om anvendelsen af denne forordning. Rapporten vil blive sendt til Europa-Parlamentet, Rådet og Eurogruppen. På basis af resultaterne i rapporten vil Kommissionen om nødvendigt lade den ledsage af et forslag til ændringer af forordningen.

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem(er)

2.2.1. *Begrundelse for den/de påtænkte forvaltningsmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi*

Artikel 16 i forordningen giver Den Europæiske Revisionsret ret til at udføre enhver finansiell kontrol og revision i den berørte medlemsstat, som den finder påkrævet i forbindelse med forvaltningen af EISF-støtten. Kommissionen, herunder Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig, har ret til at udsende sine egne embedsmænd eller behørigt befuldmægtigede repræsentanter til at foretage enhver teknisk eller finansiell kontrol og revision i den berørte medlemsstat, som den finder påkrævet i forbindelse med EISF-støtten.

Hvad angår ordningens lånekomponent vil Kommissionen fastsætte lånevilkårene (dvs. størrelse, gennemsnitlig løbetid, prisformel, rådighedsperiode, størrelse af rentetilskuddet samt andre detaljerede regler for gennemførelse af støtten). Omkostninger, som Unionen pådrager sig i forbindelse med indgåelse eller gennemførelse af hver transaktion, vil blive dækket af den medlemsstat, der modtager EISF-lånet. Kommissionen vil etablere de ordninger, som er nødvendige

for at administrere lånene sammen med ECB. Den berørte medlemsstat vil åbne en særlig konto i sin nationale centralbank til forvaltning af den modtagne EISF-støtte. Den vil overføre EISF-lånets hovedstol og forfaldne renter til en konto i ECB fjorten TARGET2-bankdage inden forfaldsdagen.

Hvad angår administrationen af Fonden for Stabiliseringsstøtte med henblik på rentetilskuddet fastsættes det i forordningens artikel 19, at Kommissionen vil anvende en forsigtig og sikker investeringsstrategi i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning og relevante tilsynsregler. Kommissionen vil investere midlerne i Fonden for Stabiliseringsstøtte i likvide pengemarkedsinstrumenter, gælds- og kreditrelaterede værdipapirer såsom kortfristede indskud, obligationer, aktier, gældsbreve eller værdipapirer med sikkerhed i aktiver, herunder med variable eller nulkuponer, samt indeksregulerede værdipapirer. Investeringerne vil være tilstrækkeligt sektormæssigt, geografisk og størrelsesmæssigt diversificerede. Afkastet af investeringerne vil gå til Fonden for Stabiliseringsstøtte.

Fonden for Stabiliseringsstøtte vil blive finansieret gennem bidrag fra medlemsstaterne, afkast af investerede midler i Fonden for Stabiliseringsstøtte og tilbagebetalinger fra medlemsstaterne, jf. forordningens artikel 5, stk. 2, litra b).

2.2.2. Oplysninger om de udpegede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem

EISF-lån til medlemsstaterne er dækket af en garanti fra EU-budgettet og indebærer en finansiell risiko. Den samlede hovedstol for de lån, der kan ydes medlemsstaterne i henhold til denne forordning, er begrænset til 30 mia. EUR. EU-budgettet indeholder de fornødne bestemmelser til at tage højde for den finansielle risiko, der knytter sig til disse lån.

Fonden for Stabiliseringsstøtte til ydelse af rentetilskud modtager ingen midler fra EU-budgettet.

2.2.3. Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning)

Kommissionen vil et år efter udbetalingen af lånet kontrollere, om modtagermedlemsstaten har investeret det i kvalificerede offentlige investeringer svarende til mindst lånets størrelse og opretholdt et niveau for offentlige investeringer svarende til det gennemsnitlige niveau for dens offentlige investeringer i de fem foregående år, medmindre Kommissionen anser dette niveau for ikke at være bæredygtigt. Hvis disse betingelser ikke er overholdt, vedtages der en afgørelse om anmodning om tidlig tilbagebetaling af lånet (helt eller delvist), og der udbetales intet rentetilskud. Denne korrektionsmekanisme skal sikre, at Unionens budget ikke pålægges eventualforpligtelser i forbindelse med uberettigede investeringer.

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

Angiv eksisterende eller påtænkte forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger, f.eks. fra strategien til bekæmpelse af svig.

Den Europæiske Revisionsret har ret til at udføre enhver finansiell kontrol og revision i den berørte medlemsstat, som den finder påkrævet i forbindelse med forvaltningen af EISF-støtten.

Kommissionen, herunder Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig, vil have ret til at udsende sine egne embedsmænd eller behørigt befuldmægtigede repræsentanter til at foretage enhver teknisk eller finansiell kontrol og revision i den berørte medlemsstat, som den finder påkrævet i forbindelse med EISF-støtten.

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme og ny(e) foreslåede udgiftsposter i budgettet

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer 2 Udgiftsområde Samhørighed og værdier		fra EFTA-lande ²⁶	fra kandidatlande ²⁷	fra tredje-lande	iht. finansforordningens artikel [21, stk. 2, litra b)]
		IOB	NEJ	NEJ	NEJ	JA

²⁵ OB = opdelte bevillinger/IOB = ikke-opdelte bevillinger.

²⁶ EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

²⁷ Kandidatlande og, efter omstændighederne, potentielle kandidatlande på Vestbalkan.

3.2. Anslåede virkninger for udgifterne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	<...>	2 Udgiftsområde Samhørighed og værdier
--	-------	--

			2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Efter 2027	I ALT
Aktionsbevillinger (opdelt efter de under afsnit 3.1 anførte budgetposter)	Forpligtelser	(1)									
	Betalinger	(2)									
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for programmet ²⁸	Forpligtelser = betalinger	(3)									
Bevillinger finansieret over bevillingsrammen for programmet I ALT	Forpligtelser	=1+3									
	Betalinger	=2+3									

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	7	"Administration"
--	---	------------------

i mio. EUR (tre decimaler)

²⁸ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>Efter 2027</i>	I ALT
Menneskelige ressourcer		0,715	0,715	0,715	0,715	0,715	0,858	0,858		5,291
Andre administrationsudgifter										
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)	0,715	0,715	0,715	0,715	0,715	0,858	0,858		5,291

i mio. EUR (tre decimaler)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>Efter 2027</i>	I ALT
Bevillinger I ALT under samtlige UDGIFTSOMRÅDER i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	0,715	0,715	0,715	0,715	0,715	0,858	0,858		5,291
	Betalinger	0,715	0,715	0,715	0,715	0,715	0,858	0,858		5,291

3.2.2. Sammenfatning af de anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger

☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

År	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	I ALT
----	------	------	------	------	------	------	------	-------

UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme								
Menneskelige ressourcer	0,715	0,715	0,715	0,715	0,715	0,858	0,858	5,291
Andre administrationsudgifter								
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	0,715	0,715	0,715	0,715	0,715	0,858	0,858	5,291

Uden for UDGIFTSOMRÅDE 7²⁹ i den flerårige finansielle ramme								
Menneskelige ressourcer								
Andre udgifter af administrativ art								
Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme								

I ALT	0,715	0,715	0,715	0,715	0,715	0,858	0,858	5,291
--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

Bevillingerne til menneskelige ressourcer og andre administrationsudgifter vil blive dækket ved hjælp af de bevillinger, der i forvejen er afsat til generaldirektoratets forvaltning af aktionen, og/eller ved intern omfordeling i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

3.2.2.1. Anslået behov for menneskelige ressourcer—

☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer

²⁹ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

X ☐ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

Overslag angives i årsværk

År	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)							
I hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer	5	5	5	5	5	6	6
I delegationer							
Forskning							
• Eksternt personale (i årsværk: FTE) - KA, LA, UNE, V og JMD ³⁰							
Udgiftsområde 7							
Finansieret over UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	- i hovedsædet						
	- i delegationer						
Finansieret over bevillingsrammen for programmet 31	- i hovedsædet						
	- i delegationer						
Forskning							
Andet (skal angives)							
I ALT	5	5	5	5	5	6	6

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som generaldirektoratet allerede har afsat til aktionen, og/eller interne rokader i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

Opgavebeskrivelse:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	
Eksternt personale	

³⁰ KA: kontraktansatte, LA: lokalt ansatte, UNE: udstationerede nationale eksperter, V: vikarer, JMD: juniormedarbejdere ved delegationerne.

³¹ Delloft for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

3.2.3. Tredjemands bidrag til finansieringen

Forslaget/initiativet:

- ☐ indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand
- ☐ indeholder bestemmelser om samfinansiering med tredjemand, jf. følgende overslag:

Bevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

År	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	I ALT
Angiv organ, som deltager i samfinansieringen								
Samfinansierede bevillinger I ALT								

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

☐ Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne

X ☐ Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:

☐ for egne indtægter

X ☐ for andre indtægter

Angiv, om indtægterne er formålsbestemte ☐ X
i mio. EUR (tre decimaler)

Indtægtspost på budgettet	Forslagets/initiativets virkninger ³²						
	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
Artikel: X pm line needed							

For indtægter, der er formålsbestemte, angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter der påvirkes.

Andre bemærkninger (f.eks. om hvilken metode der er benyttet til at beregne virkningerne for indtægterne).

Der vil være interne formålsbestemte indtægter fra aktivforvaltningen af Fonden for Stabiliseringsstøtte.

³² Med hensyn til EU's traditionelle egne indtægter (told og sukerafgifter) opgives beløbene netto, dvs. bruttobeløb, hvorfra der er trukket opkrævningsomkostninger på 20 %.